

ת"פ 25986/01/12 - מדינת ישראל נגד פאיז סלאמה, עולא מרעי

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

ת"פ 25986-01-12 מדינת ישראל נ' סלאמה
ואח'
06 אוקטובר 2015

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. פאיז סלאמה
2. עולא מרעי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לני אלפורד

הנאשמים וב"כ עו"ד גוזף גובראן

הכרעת דין

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בנצרת המייחס להם, בצוותא, עבירות של ציד חיות בר מוגנת וציד ללא רישיון ציד, עבירות לפי סעיף 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר התשט"ו-1955 (להלן: "החוק"), וכן סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת חיות בר מוגנת 8(א) + 14(א) לחוק וכן סעיף 29 לחוק העונשין. כמו כן מואשם נאשם 2 בביצוע עבירת ציד ללא רישיון ציד בניגוד לסעיפים 2 ו- 14(ב) לחוק וכן סעיף 29 לחוק העונשין.

מעיון בעובדות כתב האישום עולה כי ביום 28/1/11 החל משעה 23:05 ועד 03:00 או בסמוך לכך, בשטח אש 100 בסמוך לבית הכנסת העתיק מרות בין הישוב הר אליעזר לבין קבר יהונתן בן עוזיאל בתוך נחל חצור ובערוץ נחל דלתון שהינו שמורת טבע מוכרזת (להלן: "שטח הציד") עסקו הנאשמים בציד צבאים ארץ ישראלים באמצעות שני רובי ציד.

רובה חד קני תוצרת בנלי מס' U 044108 ורובה ציד חד קני תוצרת ברטה מס' E 14424 (להלן: "רובי הציד"). הנאשמים עסקו בציד יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה. באיזור הציד נשמעו מספר יריות. על נרתיקי הרובים נמצאו כתמי דם של צבי ארץ ישראלי, על נעליו של נאשם 1 נמצא דם וחלקי בשר של צבי ארץ ישראלי, על סרבולו של נאשם 2 נמצא דם של צבי ארץ ישראלי נוסף שניצודו ע"י הנאשמים. ביום 29/1/11 בשעות היום נמצאו תרמילים של רובה ציד וחלקי צבי ארץ ישראלי בשטח הציד ליד בית הכנסת העתיק מרות. צבי ארץ

ישראלי הינו חיית בר מוגנת, לנאשם 2 לא היה רשיון ציד ולנאשמים לא היה היתר למעשיהם.

בתאריך 9/3/14 כפרו הנאשמים בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. ראיות הצדדים נשמעו בפני מותב זה במהלך שבע ישיבות.

עיקרי הכרעת הדין

בית המשפט מצא כי הנאשמים ביצעו העבירות המיוחסות להם מעבר לכל ספק סביר. במסגרת הכרעת הדין נקבע כי בית המשפט העדיף עדויות עדי התביעה על עדויות הנאשמים תוך דחיית טענות הנאשמים בגין השתלה ובידוי ראיות מצד עדי התביעה. כמו כן נדחתה טענת הנאשמים לקיומם של מחדלי חקירה חמורים אשר יצדיקו זיכויים מטעמי הגנה מן הצדק.

טיעוני הצדדים :

טיעוני המאשימה :

1. המאשימה טוענת כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמים ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום ולפיכך מבקשת להרשיעם.
2. עדי התביעה, צפו בנאשמים בלילה שבין 28-29 בינואר 2011 כשהם עוסקים בציד צבאים, בשטח אש 100, בתוך שמורת הטבע נחל דלתון.
3. עד התביעה מר דרור גלילי, העיד כי לאחר הירי התכנסו כל הפנסים למקום אחד, שהו כרבע שעה באותו מקום, לאחר מכן המשיכו האנשים בסריקות עם הפנסים לכיוון דרום.
4. הפקח גל גלילי העיד, כי לאחר קבלת המידע ממר דרור, אביו, התמקם בצד הצפוני של יער בירייה, ליד נחל דלתון, העיד כי במהלך התצפית היה לו קשר עין, במשך כ- 3 שעות, עם התקדמות הפנסים, 3 במספר, שאומנם לא דלקו באופן רציף, אך הוא היה עד להתקדמותם מהאזור הגבוה של בית הכנסת מרות, דרומה במגמת ירידה וכי לא היו אלו פנסי מכונת.

הפקח גל ציין כי שמע יריות של רובי ציד ולאחר היריות היה עיכוב של מספר דקות סביב

נקודה אחת לאחר כל ירי. בשלב מסוים נכנסו החשודים לתוך שמורת נחל דלתון ואז

שונה כיוון התנועה מערבה, לכיוון קבר יהונתן בן עוזיאל.

הפקח גל השיב בחקירה נגדית כי תיאורטית יכול היה להיות צוות ציידים נוסף בשטח וכי

אין הוא יכול להגיד בוודאות שמי שנע עם הפנסים וירה את היריות, היו אותם נאשמים

שנעצרו עם רכבם, אך הדגיש כי לא שמע אף ירייה מכיוון אחר אלא רק יריות מהאזור

שנמצא צפון מזרחית מהקבר. העד ראה את הבזקי היריות וכל היריות נשמעו מאותו מקום. הסימונים שערך העד, תומכים בעדותו וכך גם דו"ח הפעולה שערך ת/21.

5. סעיד חמוד, מנהל מרחב גליל עליון לשעבר העיד כי ממקום תצפיתו הבחין ב- 3 אלומות אור נעות מצפון לדרום במגמת סריקה וחיפוש. העד סעיד השתמש במשקפת יום ובמשקפת לילה ובהמשך התצפית ראה ששלושת האורות ירדו לכיוון נחל חצור ועלו לשיפועים המזרחיים של הר דלתון ולקבר יהונתן בן עוזיאל.

העד ציין כי הן אלומות האור והן שיטת הסריקה והן המרחק שהיה בין האורות

ושיטת ההליכה מעידים על פעילות ציד בתוך שטח פתוח וזה מניסיונו הרב בעבודתו

ברשות הטבע והגנים. עוד מסר העד כי ממקום תצפיתו כל הפעילות שראה וזיהה והיריות ששמע, היו מכיוון צפון בלבד - מוצג ת/57.

6. מעצר הנאשמים וראיות חפציות:

הפקח גל העיד כי רכב הנאשמים בשלב מסוים עבר אותו ונסע לכיוון קבר יהונתן בן

עוזיאל ולאחר מספר דקות שב ונעצר ע"י רכבו של פקח הסיירת הירוקה, אסף רסקי

דרומית לשטח האש, בתוך יער ביריה, ברכב נמצאו שני הנאשמים, נאשם מס' 1, נאשם 2 וכן הנהג, ראיין סלאימה, אחיו של נאשם 1. הפקח גל העיד כי הנאשמים טענו כי באו לצוד

חזירים.

הפקח אסף העיד כי בסמוך לשעה 03:00 עצר את הרכב בו נמצאו 2 רובי ציד

השייכים לנאשם 1 ופרטיהם מצוינים בכתב האישום. כלי הנשק הוגשו ת/17

ו- ת/18. לרובים היו פנסים ולאחד מהם היתה כוונה טלסקופית. הרובים היו ריקים

מכדורים.

ברכב נתפסו מוצגים ששייכים לנאשם 1 : 3 פנסים, 2 סכיני פלסטיק ו- 7 כדורי סלאג -

ת/26 ו- ת/27 וכן נתפסו ברכב מוצגים ששייכים לנאשם 2 : פנס מגלייט נטען - מוצג ת/28

במשטרת צפת, לשם נסעו הפקחים והנאשמים, הבחין הפקח גל בכתמים שנראו לו

ככתמי דם טריי, על הסרבול הכחול שלבש נאשם 2 - מוצג ת/ 20

וכן בכתמים ורקמת בשר שהיתה על נעליו של נאשם 1 - מוצג ת/ 19.

בדו"ח הפעולה - מוצג ת/ 21 לא ציין הפקח גל כי הכתמים על הסרבול של נאשם 2 וכי

הכתמים על נעליו של נאשם 1, היו טריים. בדו"ח הבהרה מיום 21.7.11 - מוצג ת/ 25

קרי כמחצית השנה לאחר האירוע, ציין הפקח גל כי זכור לו בברור כי כתמי הדם היו

טריים. בעדותו בבית המשפט ציין כי בשל לחץ האירועים לא נרשמה עובדה זו ורק לאחר

פניית החקירות בה ביקשו שיפרט כל שראה, נזכר ורשם את דו"ח ההבהרה. בעניין זה העיד העד סעיד כי במהלך חקירת נאשם 2, ישב לימין של הלה וזכורים לו מיקומם של כתמי הדם על הסרבול הכחול של הנאשם. העד ציין כי הכתמים היו בולטים וטריים וכאשר נאשם 2 נשאל לגביהם, ענה כי באותן יום הוא שחט עגל.

7. ראיות חפציות שנתפסו בשטח למחרת ליל האירוע:

מר דרור ציין בעדותו כי לאור אירועי הלילה התבקש לעקוב ולדווח אודות יום המחר.

למחרת, בסביבות השעה 11:00, צפה בטרקטורון ועליו רכובים שניים עם קסדות

לבנות, מגיע לשטח אש 100, מזרחית לבית הכנסת מרות, במקום בו נערכו בערב

הקודם סריקות. השניים ניגשו לעץ שיזף שנמצא במקום ושבּו עם שק שנראה כמכיל

דבר מה,סדרו משהו על הטרקטורון, אחד מהם ניגש מזרחה, כ- 50 מ' לעבר חבית

שהיתה בשטח, והכניס לתוכה שק. השניים ניצפו סורקים ומרימים מספר פעמים

משהו מהאדמה ועזבו את המקום לאחר מכן.

עד התביעה משה גלילי העיד כי הוא מכיר היטב את האזור בו התרחשו האירועים לאור עבודתו רבת השנים אצל המאשימה. לבקשת הפקח גל יצא העד משה לשטח אש 100 למחרת ליל האירוע, כיוון את הליכתו מר דרור, אחיו, למקום בו צפה בלילה הקודם

עם עובדי רשות נוספים, את אורות הפנסים. העד משה הסתובב בשטח עם כלבתו,

אלי גבאי ועמיצור בולדו. העד משה הגיע לחבית ישנה שניצבה במקום, אשר הכילה

שקים. על אחד השקים הבחין בכתמי דם טרי וכן בשערות שנחשדו בעיניו כשערות

של צבי. העד משה ציי כי כלבתו הובילה אותו למקום בו נשחט צבי וזאת על פי שרידי הצבי

שנמצאו בשטח. העד צילם את הממצאים - ת/ 5, והדגיש כי סימני החיתוך של

חלקי הצבי נעשה בצורה מקצועית וחדה של אדם מיומן. כמו כן הבחין העד בחורים בראש הצבי, חורים שנגרמו כתוצאה מירי של רובה ציד - ת/ 6.

העד משה הוסיף כי 3 חודשים לפני האירוע נשוא כתב האישום, שכנו אייל רון, שב מהליכה בשטה אש 100 ובידיו תרמילים שמצא בקירבת שרידי צבי שנשחט. מיקום שרידי הצבי הנ"ל היה במרחק 200-300 מ' משרידי הצבי שנמצא על ידם באותו בוקר -ת/ 7

עד התביעה אלי גבאי, כיום מנהל היחידה לפיקוח שמירת הסביבה החופית ובעברו

פקח המאשימה (להלן: "העד גבאי"), העיד כי במהלך החיפוש שערכו בשטח מצא

תרמיל של כדור ציד טרי מסוג וונצסטר OOB ומסרו לעד משה.

להערכתו, התרמיל היה בשטח יום או ימים ספורים התרמיל נמצא כ- 50 מטר מהמקום בו נמצאו חלקי הצבי הטריים וניכר היה כי מצב חלקי הצבי בשטח, הצביעו על כך שהחיה ניצודה זה מקרוב

העד עמיצור בולדו, ראש תחום אכיפה ארצי לשעבר, אף הוא בעברו פקח המאשימה

(להלן: "העד עמיצור") העיד כי בהדרכתו של מר דרור מצא עם האחרים שרידים

רבים של צבאים ובהם פגיעות של כדורים. העד הדגיש כי השרידים היו טריים וכאשר

הספיג בעזרת נייר, דם משרידי הצבי, לא היה צורך בשפשוף - ת/ 46, ת/ 47 המכיל את שיחות הטלפון שקיבל, אודות ציד צבאים.

הפקח אסף, גם הוא העיד אודות שרידי הצבי שנמצאו למחרת בשטח, וצילם חלק

מהתמונות שהוגשו - מוצג ת/ 53, בהן ניתן לראות את פגיעות הכדורים.

8. עדויות המומחים:

עדויות המומחים, בפני בית המשפט הנכבד, התייחסו לחוות הדעת אשר הוגשו מטעמם

כדלקמן:

עמוד 5

ד"ר גילה כחילה בר-גל, מנהלת המעבדה לגנטיקה מולקולרית באוניברסיטה העברית

בירושלים, הוכשרה ברפואה משפטית של חיות בר ואף קבלה הסמכה בינלאומית.

חוות דעתה הוגשה - מוצג ת/ 10 . העדה קבלה מוצגים שונים לבדיקת ד.נ.א, ולהלן

בקצרה, תוצאות הבדיקה שערכה:

רקמת בשר מנעל שמאל של נאשם 1 שייכת לצבי מצוי וזאת בהשוואה למאגר חיות הבר בישראל ולסאיגה (חיה ממשפחת הצבאים) או לצבי תומסון, באחוזים גבוהים בהשוואה למאגר המידע העולמי.

כתם דם מנעל שמאל של נאשם 1 - כנ"ל, כתמי דם מסרביל של נאשם 2 - כנ"ל, - שק מוכתם בדם - נלקח מחבית ישבה בשטח - כנ"ל, ניר ספוג בדם ורקמת אוזן - נלקחו משרידי צבי בשטח - במקרה זה בדיקת המומחית העלתה כי המדובר ב- 2 צבאים שונים.

2 נרתיקי רובי הציד של נאשם 1 - נרתיק חום - המדובר בכתמי דם צבי על פי גן אחד בלבד שכן בגן השני בשל איכות הרצף הירודה לא ניתן היה לקבל תוצאה.

בנרתיק ירוק - בכתם אחד בשני מאגרי המידע המדובר בדם צבי.

בכתם שני בשני מאגרי המידע המדובר בדם צבי בגן אחד בלבד.

כ- 4 שערות אשר נלקחו מבית הבליעה של רובה הציד - שתי שערות נמצאו שייכות לצבי.

בחלק מהדגימות, הגם שניתן היה לקבוע פרופיל גנטי חלקי בלבד, הדגימות ייצגו לפחות 2 צבאים שונים.

הן בחוות דעתה והן בעדותה הסבירה העדה את שיטת עבודתה בצורה סדורה ואמינה והמאשימה תטען כי יש לאמץ את מסקנותיה.

המאשימה מציינת כי ליעד לינג העיד כי ת/11 חוות הדעת של המומחית, היתה בפניו בחודש מאי 2011, בעת חקירת הבאשמים, קרי בטרם נחתמה חוות הדעת. בהחלט יתכן

כ' נמסרו לו התוצאות, בטרם נחתמה חוות הדעת, שהרי מדובר בהפרש זמנים לא

ארוך.

מטעם מר ברברד שכטר, מנהל מעבדת הנשק לשעבר, במחלקה לזיהוי פלילי

במשטרת ישראל, הוגשה חוות דעת - מוצג ת/ 48, בה נקבע כי התרמיל אשר נמצא

בשטח על ידי העד גבאי, נורה מרובה הציד בנלי השייך לנאשם 1. בעדותו בפני בית המשפט הנכבד, הסביר העד כי הגיע למסקנתו הנ"ל לאור הסימנים (הקווים) הרבים שמצא בהשוואה שערך בין התרמיל שנמצא בשטח לבין התרמיל שנורה מהכדור הניסיוני.

עוד ציין העד כי תמיד ישנו בודק שני אשר מהווה בקרת איכות לעבודת המומחה הראשון, כפי שנעשה במקרה זה, והתוצאה היתה זהה. המאשימה תטען כי עדותו של עד זה ניתנה על סמך השכלתו ונסיונו רב השנים אשר נרכש במהלך עבודתו המקצועית במחלקה לזיהוי פלילי, וכי יש לאמץ את עדותו המהימנה, אשר גם לא נסתרה ע"י חוות דעת כלשהי.

9. שרשרת המיצגים

קיים רצף בשרשרת המוצגים.

10. כל עדי המאשימה העידו באופן סדור, הגיוני ומעורר אמון.

עדויות העדים השתלבו אלה באלה הגם שמדובר בתיאור של שטח נרחב ובמספר

שעות לא קטן בהם נערך הציד. גם העדים, אשר נחקרו אודות אירוע ציד דורבנים בו עלה חשד לביצוע עבירות על ידי פקחים (הפקח גל והעד סעיד) העידו באופן גלוי וראוי.

11. פרשת ההגנה:

המאשימה טוענת כי עדויות הנאשמים לא היו אמינות והם אף לא הכילו כל הסבר משכנע והגיוני להימצאותם של ראיות חפציות שנמצאן עליהם. שני הנאשמים טענו כי באו לצוד חזירים, כי היו לבדם וכי לא היה עימם אדם שלישי.

כאשר נשאל נאשם 1 בהודעתו השניה מיום 2.5.11 מי הקפיץ אותם לטענתו לשטח, ענה: " תעזוב אותך חלאס, דבר עם העורך דין" (ת/ 13 שי 54-57), בעדותו בבית המשפט העיד נאשם 1 כי דודו הביאם לשטח.

נאשם 1 לא נתן הסבר הגיוני לרקמת הבשר והדם שנמצאו על נעליו, לשערות שנלקחו משמורת ההדק של אחד ממרובי הציד שלו ואף לא מכתמי הדם שנמצאו על נרתיק רובי הציד שלו. כל הנ"ל נבדקו נמצא כי שייך

לחייית הבר מסוג צבי.

בהודעתו ת/ 13 הפנה נאשם 1 את החוקר לעורך דינו ובחר למעשה שלא לענות, בעדותו בבית המשפט, טען כי לא צד ולא פגע בצבי שכן: "אם אני רוצה לצוד, אני צריך גם לשחוט ולסדר, אז אני אהיה כולי מלא בדם, ולא היו כתמי דם"

ובהמשך: " הרי הסכין היתה צריכה להיות מלוכלכת....אז מצאו חתיכת בשר

אחת " . הפקח גל בבוקר ה- 29.1.11 , במשטרת צפת, שאל את נאשם 1,

לפשר רקמת בשר והכתמים שעל נעליו ונאשם 1 השיב : " כי הוא עובד באטליז וכנראה שהדם והרקמות מהאטליז ובכל מקרה לא של חיות בר"

נאשם 2, שנחקר אף הוא באותו מועד, נשאל ע"י הפקח גל לגבי הכתמים שנראו על הסרביל שלבש ותשובתו היתה : "זה מהבובץ" . בהודעתו השנייה מיום 2.5.11 - מוצג ת/ 14 טען נאשם 2 כי אינו זוכר כלל כי מסר סרביל כחול וכי קיבל בגד חילופי באותו מעמד במשטרת צפת.

גם כאשר הוצגה בפניו קבלה בדבר תפוס - מוצג ת/ 28 , חתומה על ידו ואשר הכילה את המוצגים שנלקחו ממנו קרי פנס מגלייט וסרביל כחול, טען כי לא קרא על מה חתם.

המאשימה טוענת כי ברי היה שנאשם 2 ניסה בתשובותיו, להרחיק עצמו מכל ראייה אשר קשרה אותו לציד הצבאים וניסיון התחמקותו מתשובות לשאלות. מעידה על אמירות שקריות.

באשר למיקום בו נערך הציד, נאשם 1 הכחיש כי השניים התקרבו לשטח אש 100 ולשמורה. לטענתו הם יצאו לצוד חזירים בשטח החורש של דלתון, מתחת לעין זיתים. כאשר התבקש בבית המשפט לסמן במפה את המיקום בו הלכו במהלך הציד, טען: "התבלבלתי במפה קצת בכיוונים, אבל אני מכיר את השטח טוב מאד"

גם העד גבאי וגם העד סעיד ציינו כי תמוהה גרסתם של הנאשמים לפיה הגיעו לשטח לצוד חזירים, שכן באזור מגוריהם קיימים חזירים לרוב.

זאת ועוד, בתשובה לשאלת בית המשפט השיב נאשם 1: "תפרו לי תיק. נאשם 1 העיד כי יש לו חוסר אמון בפקחים, במערכת ומסר כי הודעתו - ת/ 13 בה הפנה את החוקר לעורך הדין שלו, נבעה מכך ששמע בכפרו על פרשה בה פקחים השתילו דורבן ברכב חשודים. תשובת נאשם 1 אינה הגיונית ומשוללת כל יסוד שכן האירוע אותו ציין נאשם 1 ארע שנה לאחר מתן הודעתו השניה.

12. המצב המשפטי:

המאשימה טוענת כי בהתאם לפסיקת הרווחת, ניתן להרשיע נאשמים על יסוד ראיות נסיבתיות ובלבד

שמובילות למסקנה הגיונית אחת ויחידה בדבר אשמתם, ואם דעתה תתקבל, יש להרשיע את הנאשמים בכל המיוחס להם בכתב האישום.

ניסיון החיים וההיגיון הצרוף מובילים למסקנה הגיונית אחת ויחידה והינה אשמתם של הנאשמים.

טיעוני הנאשמים :

1. ב"כ הנאשמים סבור כי יש לזכות הנאשמים באשר מסרו עדות מהימנה אל מול עדויות עדי התביעה שלא היו מהימנים, חלקן נגועות בעדויות שקר, שיבוש הליכי משפט, תיאום גרסאות, ניסיון לבידוי ראיות ו"תפירת תיקים" לאזרחים, מצגי שדווא וקביעת עובדות משפטיות ועובדתיות לצורך השגת ראיות בדרכים פסולות.

2. הראיות הנסיבתיות משתמעות כולם לשתי פנים ואין מובילות למסקנה מרשיעה.

3. אלומות האור והפנסים :

בעוד שעם הנאשמים נתפס פנס אחד, העיד דרור גלילי על 3-4 פנסים, גל גלילי על 3 פנסים ונתפסו 2 נאשמים בלבד. לא ניתן לקבוע כי אלומות האור שייכות לפנסי הנאשמים. העד סעיד חמוד רשם שנתפסו 3 פנסים אחרי שמחק הסיפורה 2 ונתפס רק פנס אחד. מדובר בשטח המהווה יעד לציידים, הפקח גל גלילי אישר כי תיאורטית יתכן וצוות ציידים אחר היה בשטח אש 100 ולא הנאשמים.

4. **הסכינים שנתפסו בידי הנאשמים :** לא נתפסו כתמי דם או שערות ע"ג הסכינים ומכאן כי לא נועדו לצייד.

5. חתיכת בשר וכתמי דם על נעל נאשם 1 וכתמי דם על סרבל נאשם 2 -

לטענתו חתיכת בשר טרייה לא יכולה להחזיק על הנעל של נאשם 1 בתנאי בוץ ומים ולכן זו חתיכה ישנה שהתייבשה, המוצגים צולמו בחלוף 3 ימים, אין ראיה לטריות החתיכה וגם מעדות הפקח סעיד עולה כי היתה יבשה. החתיכה לא תועדה וכך גם הדם על סרבל נאשם 2 והדם על נעל נאשם 1. הפקח גל נתן הבהרה בחלוף 6 חודשים ו- 3 חודשים לאחר חוות הדעת שהתקבלה. ב"כ הנאשמים הפנה לתיק אחר ת.פ. 7005-09-11 בו העיד פקח אחר כי התבקש אחרי 5 חודשים לציין כי הדם היה טרי.

6. **השערות שנתפסו על סרט ההדבקה :** 3 בני אדם התעסקו עם הרובים ולכן תמוה כיצד נשארו השערות מבלי שאף אחד הבחין בהם ורק הפקח גל הבחין בהם אחרי 3 ימים. עוד עולה כי למעבדה נשלחו 4 שערות אך נמצאו במעטפה רק 2 שערות, לא ברור אם הסימון "1029" קשור לפרשה זו, במעטפה 1030 נשלחו 3 שערות שלא נמצאו, במעטפה ג.ג.1 לא נמצאו שערות - זו המעטפה היחידה

שקשורה לשני הנאשמים ולא נמצאו בה שערות.

7. **כתמי דם על נרתיקי רובים :**

כתמי הדם צולמו לאחר 3 ימים בהם שהו הרובים בבית הפקח, אין ראיה כי כתמי דם אלו היו טריים.

8. שקית ניילון עם שק ספוג בחומר חשוד כדם ומעטפה עם רקמת אוזן - המוצגים נתפסו ביום שלמחרת ואין כל קשר לנאשמים, בחזקת הנאשמים לא נתפסה צידה.

9. **כדורי צייד - ייתכן שהכדורים שייכים לבעל הרכב ראיק סלאמה שהינו צייד והכדורים שלו.**

המומחה ברנרד שכטר אישר כי ביצע הבדיקה בשני הרובים של נאשם 1 באמצעות כדורים מסוג אחר שלא זהים לכדורים שנשלחו אליו לצורך ביצוע ההשוואה וכי בכל סוג של כדורי ציד ניתן לקבל תוצאות שונות. הפקח גל גלילי שלח 7 כדורים אך ההשוואה נעשתה עם כדור אחד שאינו תואם את סוג הכדור שהיה במעטפה. מעטפה בש-4 קשורה באירוע מיום 6/11/10 ואין קשר עם האירוע נשוא כתב האישום. ב"כ הנאשמים סבור כי יתכן ואחד הפקחים שהיו מעורבים בהשתלטת דורבן מעורב בהשתלטת כדורי ציד מאירוע קודם.

10. **מהימנות עדי תביעה ובעיות בראיות :**

א. דרור גלילי : עדותו בחקירה הנגדית לא תואמת גירסתו בכתב. העד טען כי היה לילה צלול ושאר הפקחים העידו כי היה גשום, שמע 4-5 יריות ובנו גל טען ששמע 15-19 יריות, טען שראה 3-4 פנסים אך נתפס פנס אחד בלבד, מסר כי יתכן והיה צוות אחר עם הפנסים ולא הנאשמים.

ב. העד משה גלילי העיד כמומחה אף שאינו מומחה - עמ' 10 ש' 30-32, עמ' 11 ש' 1, ש' 26, עמ' 12 ש' 4.

ג. ד"ר כחילה בר גיל - סביר להניח כי הדם שייך לכבשים ועיזים כפי שעוסק נאשם 1 באטליז לאור הממצא כי כי קיים דמיון לפרוקפרה - מין עזים מאסיה.

חוות הדעת הגיעה רק ביום 18/7/11 ולא נשלחה טיוטה אך ליעד לינג מעמת הנאשמים עימה כבר ביום 2/5/1 !

ד"ר כחילה לא יכולה לקבוע גיל המוצג וטריותו.

המחדל העיקרי הינו כי ה DNA שהופק מהדם על נעלי נאשם 1, סרבול נאשם 2, נרתיק הרובה לא

השווה עם ה DNA מהמוצגים שנתפסו יום למחרת מכן בשטח אש 100 ע"י עמיצור בולדו ולכן לא ניתן לקשור הרובים עם המוצגים שנתפסו למחרת. אי זיהוי פריטים רבים כשייכים לצבאים מעיד כי לא היו טריים.

ד. גל גלילי - לטענת ב"כ הנאשמים מדובר בעד התביעה המרכזי.

לטענת ב"כ הנאשמים עדי התביעה גל גלילי שאולץ להתפטר עקב כך, סעיד חמור, חגי קרבל, וסמיר חמוד שתלו ראיות - דורבן ברכב אזרחים ולכן הם מסוגלים לשתול כל ראיה בשים לב כי המוצגים היו בבית הפקח גל מספר ימים ללא פיקוח ולא צולמו ביום תפיסתם.

הפקח גל מאשר כי הפנסים לא דלקו באופן רצוף ולכן אין קשר עין רציף, העיד כי הנאשמים הודו מיד שבאו לציד אך של חזירים, העד אישר כי המוצגים אופסנו בביתו שלא כדין וצולמו אחרי 3 ימים במחוז.

הפקח גל העיד כי לא היו מוצגים נוספים בביתו בעת אחסון המוצגים (עמ' 28 ש' 6-7) אך כשעומת עם ראיות מתיק אחר הודה כי היו מוצגים אחרים בביתו ומכאן כי מדובר בעד שאינו אמין.

אמירות העד כי לא ניתן לערבב בין המוצגים הנמצאים בעטיפות מתערערת לאור אי הגעת שערות ששלח למעבדה.

העד אינו זוכר מי נתן הנשקים לליעד לינג אך זוכר אחרי חצי שנה שחתיכת הבשר וכתמי הדם היו טריים והדבר מופרך.

העד מעיד כי אינו יכול להגיד בוודאות שמי שהיה עם הפנסים ירה את היריות והגיע לכיוון קבר רבי יונתן בן עוזיאל הוא מי שנאסף ע"י הרכב בו נתפסו הנאשמים ודי בכך לבסס ספק סביר.

לא ברור איך בלילה גשום יכול העד להעיד מאיזה כיוון הגיעו היריות אך אישר כי אין שילוט על השמורה למי שבא ממזרח.

ה. ליעד לינג :

העד העיד כי ראה כתמי הדם והשערות כשהפקח גל הגיע אליו אך לא הבחין בהם כשקיבל הרובים, לא ידע לומר אם הוציא הרובים עם קבלתם ולא הסביר הפער בשליחת המוצגים, לא בדק מעולם אם בבית הפקחים כספת וחדר נעול לאפסון מוצגים, לא הובאה ראיה בגין קצר חשמלי שגרמו להירקבות שרידי הצבי שנתפס למחרת, העד הציג לנאשמים חוות דעת ביום 2/5/11 אך חוות הדעת ניתנה רק ביום 18/7/11 ולכן יש זיוף בהקשר לראיות אלו, טען כי אולי קיבל ממצאי הבדיקה בטלפון אך ד"ר כחילה הכחישה זאת. הוא אף לא זוכר אם חקר את החשוד השלישי שברח כביכול מהמקום.

ו. עמיצור בולדו :

קיימת סתירה בינו לעדים משה וגל גלילי בטוענו כי קיבל מידע ממקור אלמוני אך הם מכחישים זאת.

ז. ברנרד שכטר :

העד לא הצהיר כי הבדיקה נעשתה באותו סוג תחמושת, מאשר כי בבדיקת סוגים שונים של תחמושת נקבל תוצאות אחרות, המוצגים פ2, פ3 אינם קשורים לאירוע זה ויש לפוסלם, נבדק רק תרמיל אחד מתוך שבעה ולא די בכך לקבוע עובדות בנוגע לרובה, אין מדובר בתוצאה מדעית אלא נסמכת על עין הבודק בלבד. יתכן ומי שבדה ראיות בתיק לקח תרמילים ממקום בו צדו הנאשמים, זרק אותם בשטח אש 100 לצורך "תפירת התיק".

ח. רוברט קסטל - העד קיבל הנרתיקים והרובים מגל גלילי אך לא ראה סימנים חריגים כגון כתמי דם וכד'. מעדותו עולה כי לגל גלילי אין כספת לאחסון נשקים ארוכים ולכן הועברו אליו בניגוד לעדות גל גלילי.

ט. אסף רסקי - מאשר כי מזג האוויר היה גשום וסוער בניגוד לעדות דרור גלילי. עוד ציין כי אחד הרובים היה ללא נרתיק.

י. סמיר חמוד - הודח מתפקידו עקב פרשת השתלת הדורבן, דבריו כי אחיו של נאשם 2 ביקש מנאשם 2 להגיד להם כי ברח כי היה אמור להיות במעצר בית אינם הגיוניים והאח אף לא נחקר.

יא. סעיד חמוד - גם עד זה הודח מתפקידו בעקבות פרשת השתלת הדורבן. עד זה שיבש הליכים גם בתיק זה כפי שהצהיר בחקירתו הנגדית !.

11. עדי ההגנה :

א. חגי קרבול - העיד שסעיד חמוד הוא שביצע העבירה בפרשת השתלת הדורבן, חלקם הודו וחלקם פוטרו, אישר כי לא נקטו כל פעולות חקירה בנוגע לחשוד השלישי מג'ד מרעי.

ב. נאשם 1 פאיז סלאמה - ענה מיד כי הגיע לצוד חזירים, נושא רשיון נשק וציד בתוקף, העיד כי צד בחורש עין זיתים ליד דלתון ולא שטח אש 100, עוסק באטליז ובחוות הדעת של ד"ר כחילה

הוזכרו עדים, שאר הראיות הושטלו ע"י גל גלילי, הרגיש כי תופרים לו תיק ולכן ביקש שהכל יתנהל מול עורך הדין שלו.

ג. נאשם 2 - עלא מרעי - מסר גירסה אמינה ללא סתירות, טען שע"ג הסרבול היה בוך ולא דם וגם אם מדובר בדם הרי שמדובר בדם חיות משחיות באטלזים, ציין כי היו צריכים לתעד ולצלם הדם בעת תפיסת הסרבולים.

לסיכום, בתיק זה הראיות הנסיבתיות מזהמות והתקבלו באופן לא אמין ולא חוקי, ע"י עדים לא אמינים.

עוד טוען ב"כ העאשם להגנה מן הצדק שכן חשוד שלישי ששמו מג'ד מרעי אשר זהותו היתה ידועה לתביעה לא נחקר תחת אזהרה כפי שמעידים הפקחים. מדובר במחדל של אכיפה בררנית שנעשה עקב "פרוטקציה" של מנהל בית הספר ששוחח עם עד תביעה 5 בטלפון (נ/3). כמו כן נטען להגנה מן הצדק עקב "אופי ומהימנות העדים" כמתואר לעיל וכן מחדלי חקירה (ב"כ הנאשם חוזר על מחדלי החקירה הנטענים לעיל ומוסיף כי בכתב האישום צוינו הראיות בתיק באופן שיכול להשפיע על הגורם השיפוטי וכן כי רק הפקח גל ראה הממצאים אחרי 3 ימים ואף אחד לא ראה אותם בשטח מלבדו.

פרשת התביעה, פרשת ההגנה וקביעת ממצאי מהימנות:

מטעם התביעה העידו מספר עדי ראיה, הוצגו חוות דעת מומחים בתחום השוואת DNA והבליסטיקה והוצגו ראיות חפציות אשר נתפסו בשטח במועדים שונים.

להלן סקירת ראיות התביעה תוך התייחסות לממצאי מהימנות:

א. עדות מר דרור גלילי (להלן "העד דרור") :

העד דרור הינו מתנדב מזה 35 שנים ברשות שמורות הטבע, העיד כי בסביבות השעה 23:30-23:45 ראה בגבעה ממול לבית שלו אורות של פנסי יד חזקים ושמע 4-5 יריות, הבין מניסיונו בעבר שזה ציד כי זה מקום המחיה של הצבאים, היו 2-3 פנסים שרואים אותם טוב מרחוק, לא פנסים של רכב, זה בתוך שטח האש 100 ובגלל שהיה יום שישי ידע שזה לא פעילות צבאית, מסקנתו הייתה כי יש שם ציד (עמ' 7 ש' 25 ואילך). היריות היו בודדות.

למחרת התבקש לשבת ולהסתכל בשטח שראה בו את הפעילות. בסביבות 10:30-11:00 בבוקר הופיע טרקטורון בשטח, עקב אחריו עם משקפת ועם טלסקופ, צילם שני אנשים עליו. אחד האנשים הלך לעץ שיזף והוריד משם שק עם משקל, הגיע לטרקטורון, הייתה שם פעילות ולא הבין מה עושים אבל האדם שהגיע עם השק קיפל את השק והלך מזרחה 50 מטר לעבר חבית ששכבה בשטח והוא הכניס את השק לשם. הטרקטורון נעלם דרומה, שניהם היו חבושים בקסדה כמו של אופנוענים ולא הורידו אותה (עמ' 8 ש' 18 ואילך). התביעה

הגישה הצילומים ת/3, ת/15.

בחקירתו הנגדית מסר כי מזג האוויר באותו לילה היה בהיר וצלול, הבחין ב 3-4 פנסי יד,

הם נעלמו בשלב כלשהו לכיוון יהונתן בן עוזיאל. הם נעלמו מתחת לקו הרכס (עמ' 11 ש' 11 ואילך).
העד דרור אישר כי בהחלט יכול להיות שהיה צוות אחר עם 3-4 פנסים וכי הוא לא מכיר האנשים (עמ' 11 ש' 31 ואילך).

העד דרור העיד באופן עקבי, רהוט, עדותו תאמה לדו"ח שרשם ת/1 ודו"ח התצפית ת/2, הותיר רושם מהימן ומקצועי כמי שהביא שנות התנדבותו הרבות ברשות שמורות הטבע לידי ביטוי בפעולותיו היזומות במהלך האירוע אשר הובילו לפעילות המאומצת שבוצעה לאיתור הציידים במקרה שבפני לרבות תיעוד שערך באמצעות מצלמתו (ת/15).

ב. עדות מר משה גלילי (להלן: "העד משה"):

העד משה מכיר מזה עשרות שנים את שטח אש 100, במקום חיות בר לרוב. העד משה העיד כי מכיר את האזור היטב מאוד ומשנת 82 עד 2010 עבד ברשות שמורות הטבע. גם לאחר יציאתו לגמלאות ממשיך להסתובב באזור, מאוד קשור לטבע ולנופים ועושה ככל יכולתו לדבריו לשמור על הטבע (עמ' 8 ש' 23 ואילך).

באותו יום קיבל הודעה מהעד גל גלילי שדרור אחיו שמע בלילה יריות וראה פרוג'קטור מסתובב באזור בית הכנסת העתיק של מרות וראה בלילה פנסים חזקים מכיוון בית הכנסת ושמע קולות ירי. העד משה הציע לו את עזרתו בחיפוש ממצאים או מוצגים, ובמקביל התקשר אליו שכן בשם אייל רנן.

למחרת הגיע לשטח אש 100, פגש באלי גבאי, דרור כיוון אותו למקום ולחבית ישנה לשם ראה שמכניסים דבר מה, הגיע אל החבית וראה שק ניילון, יוטה, היו שם מספר שקים, אחד משך החוצה, אחד השקים היה מוחתם בכתמי דם שנראה לו טרי. כמו כן זיהה עליו שערות שנראו לו שערות של צבי. הוא אסף הממצאים ומסר לעמיצור בולדו שהיה אף הוא בשטח לאיסוף סימנים בשטח.

ביחד חיפשו כדורים של רובה ציד, תרמילים המשמשים לצייד חיות בר גדולות.

היא הגיע לקרביים, ראש ורגליים שלפי היכרותו זיהה אותם בוודאות כחלקים של צבי שנשחט במקום, הקרביים היו בחוץ, הראש היה כרות והרגליים היו חתוכות. העד צילם הממצאים. באמצעות כלבתו איתר במקום שרידי צבי, (ת/5) - בראש של הצבי הבחין בבירור בחורים שנעשו על ידי ירי רובה ציד. כמו כן שם לב שהראש והרגליים חתוכים בצורה מאוד מקצועית, שכן אדם שאינו מיומן בעבודה מסוג זו, או פעולה מסוג זה - להפריד את הראש מהגוף, עליו לעבור בעזרת הסכין שהוא חותך את עמוד השדרה. אדם שאינו מיומן עושה חתכים רבים. אדם מיומן משתמש בסכין חד וחותר את הכל בחתך אחד, חד, ברור ולא מספר חתכים וכך היה במקרה של הראש הכרות (עמ' 11 ש' 1 ואילך).

בהתייחס לתמונות חלקי הצבאים שנמצאו במקום העיד העד משה כי זה טרי, לא עמד הרבה זמן בשטח, אם היה עומד הרבה זמן בשטח לא היה נשאר, התנים היו אוכלים אותם. הצבע האדום מסמן מקומות הפגיעה והוא נורה מטווח קרוב (עמ' 12 ש' 3-4 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית ציין כי מנסיונו באחסון מוצגים כאשר נתפס מוצג הוא מוכנס לתוך שקית ניילון ו/או נייר על מנת שלא יבוא במגע עם דברים אחרים, ונשמר בתוך מקום סגור, אחרי שסימן אותם בתוך שקית, החזיק אותם אצלו בבית בתוך כונית סגורה ומבודדת מדברים אחרים, אין גישה לאחרים לבית שלו ולתפוסים והארון נעול.

על הפקח להעביר את המוצג כמה שיותר מהר, לחקירות של המחוז וזה עובר לחקירות בירושלים, בליווי טפסים, סגור וכך הלאה, משתדל כמה שיותר מהר להעביר המוצג מביתו לחקירות על פי לחץ האירועים והנסיבות, שכן אם עובר זמן מהרגע שהיה אירוע והוא מתעכב בדיווח או ברישומים עלולים לחול טעויות ושיבושים, כי הזיכרון הוא דבר בוגדני ולכן עושים בזמן קצר ככל האפשר (עמ' 12 ש' 18 ואילך לפרוטוקול).

ב- 29.1.11 הפקח אלי גבאי העביר לו תרמיל ציד, העד משה שם אותו בתוך שקית, התרמיל נשמר בביתו והוא העביר אותו בזמן הקצר ביותר ככל האפשר (עמ' 14 ש' 1 ואילך לפרוטוקול). הוא לא סימן סוג התרמיל שכן היות שמדובר בשטח אש, הצבא לא יורה כדורי ציד בכלל והתופעה של תרמילים ברובי ציד בשטח חריג לחלוטין.

עוד ציין כי אייל רנן העביר אליו מוצגים שהם תרמילי ציד שנתפסו על ידו בשטח אש 100 ביום 6.11.2010, בקרבת התמונות, המוצגים שהעד משה צילם. דו"ח הפעולה באותו עניין נרשם רק ב- 2.2.2011, אבל יכול להיות שיהיו סביר, ביחוד שהדברים האלה זקוקים לבדיקה של מעבדה וזיהוי פלילי ולזהות מאיזה רובה זה נורה (עמ' 14 ש' 6 ואילך לפרוטוקול).

עדות של העד משה היתה מדויקת מאוד, העד הקפיד לציין פרטים שזכר בניגוד לפרטים שלא היה משוכנע בהם בשל חלוף הזמן מאז האירוע, עדותו הותירה רושם אמין ומקצועי והיתה עקבית ותואמת לדברים שרשם בדו"חות ת/6 - ת/8. התרשמתי מעדותו כי מכיר את השטח נשוא תיק זה לרבות שטח אש 100 ותופעת הציד במקום מהיכרותו אישית ומקצועית ארוכת שנים.

ג. עד התביעה, הפקח גל גלילי (להלן: "העד גל") משמש עד תביעה מרכזי אליבא התביעה וההגנה באשר השתתף באירוע מעצר הנאשמים, ערך תצפית במקום ותפס חלק נכבד מן המוצגים.

בחקירתו הראשית מסר העד גל כי מעט אחרי שעה 23:00 קיבל טלפון מאביו דרור גלילי שמזהה פנסים בשטח אש 100, כשהיה בדרך דיווח לו אביו שהוא שומע יריות. דרור דיווח למיטב זכרונו על 3 פנסים מסתובבים בשטח ומבצעים סריקות, הוא מיקם הפקחים האחרים בשטח לפי כיוון מגמת ההתקדמות של הפנסים בשטח, והתמקם בעצמו בצד הצפוני של יער ביריה ליד נחל דלתון.

העד גל הציג מפה עליה סימן היכן ראה הפנסים ואת כיוון התקדמותם (ת/16). מצוין כי היתה ראות טובה, אך

הטופוגרפיה היא שיש אזור גבוה ונמוך והפנסים התקדמו מהאזור הגבוה בית הכנסת דרומה במגמת ירידה טופוגרפית לכיוונו, מרגע שהתחילו לרדת נותק קשר עין עם אביו (עמ' 21 ש' 24 ואילך לפרוטוקול). היה לו קשר עין עם הפנסים אך לא דלקו באופן רציף, מדי פעם שמע יריות של רובה ציד ולאחרי היריות הפנסים התעכבו סביב נקודה אחת ושהו שם מספר דקות. היה בתצפית שלוש ורבע שעות ושמע לפחות 15 יריות אפילו יותר (עמ' 21 ש' 32 ואילך לפרוטוקול).

כשנכנסו לתוך שמורת נחל דלתון שינו את כיוון ההתקדמות מערבה לכיון קבר יונתן בן עוזיאל. לאחר מעצר רכב הנאשמים העד גל הגיע לרכב ובתוכו פגש בנהג בשם ראיק סלאמה לידו ישב נאשם 1 ומאחור ישב נאשם 2. הם אמרו שהם באו לצוד חזירים וברכב שלהם ראה שני רובים בתוך נרתיקים. בתחנה גבה עדות באזהרה משלושת החשודים. כשבחן את בגדי החשודים הבחין בכתמים שנראו לו כתמים טריים של דם וכן "ל על נעלים של אחד החשודים ואפילו היה משהו שנראה לו רקמת בשר טריה, בתום גביית העדויות תפס את המוצגים - בגדים ונעלים של החשודים, רובים, פנסים וסכינים וכדורי צייד. תפס נעלים מנאשם 1 וסרבל כחול מנאשם 2.

הוא שאל הנאשמים מה מקור הכתמים, למיטב זכרונם נאשם 2 אמר שהכתמים שנראו לו דם על הסרבל, מקורם בבוע, ונאשם 1 אמר שרקמות הבשר מקורן ככל הנראה באיטליז שהוא עובד בו.

העד גל זיהה הרובים, ארגז עם נעליו של נאשם 1, הסרבל שנתפס מנאשם 2

במסגרת עבודת מח' האכיפה של רשות הטבע והגנים התבקש להבהיר סימנים שראה על בגדי החשודים, זה היה כחצי שנה לאחר המקרה, היות וזכר היטב כי מדובר באירוע חריג, תיאר את אשר ראה וכל הכתמים נראו לו טריים מאוד (ת/25).

המוצגים שנתפסו אופסנו בביתו בחדר נעול עד אשר מסר אותם במשרדי מחוז צפון במגידו לידי ליעד לינג חוקר המחוז.

העד גל מציין כי התמונות ת/32 צולמו במשרד החוקר ליעד לינג של הנעלים עם רקמת הבשר שנראית טריה, ובתמונה השנייה הרובים עם סרט דבק חום ועליו שערות וכן שמיכה שעטפה את אחד הרובים ועליה כתמים הנראים ככתמי דם. השמיכה היתה בתוך הרכב סביב הרובים, שהיו עטופים בשמיכה זו. השערות היו מתחת לאיזולירבנד, העד גל לא הרים את האיזולירבנד, צד אחד נפתח והדבק נחלש ואליו הודבקו שערות.

בנוגע לזהות הצייד השלישי ציין כי הפקח סעיד חמוד מסר לו שאחד החשודים אמר שהיה עימם אדם שלישי, אחיו של נאשם 2. מעריך שראיק שנהג ברכב לא היה הצייד השלישי שכן הגיע לאסוף הציידים והרכב חלף בהיותו של העד גל עדיין בתצפית.

בעבר מצא בשטח 100 תרמילים וצבאים שחוטים, ולמחרת האירוע נמצאו באותו אזור עצמו בבית כנסת מרות תרמילים וצבאים שחוטים.

בחקירתו הנגדית התבקש העד גל להתייחס לכתבה אשר הופיע בעיתון נ/1 ביום 7/6/12 שכותרתה "הפקחים השתילו

את הדורבן ברכב הציידים". מהכתבה עולה כי מנהל הרחב הורה לפקחים "להפליל" את הציידים. ב"כ הנאשמים הטיח את האמור בנ/1 במספר פקחים אשר העידו בפני בתיק זה כאינדיקציה לחוסר מהימנותם והיתכנות השתלת ראיות גם בתיק שבפני.

העד גל העיד כי התפטר מהרשות בעקבות אירוע של ציד דורבנים בו היו מעורבים חבריו לעבודה ובעקבות דרישת מנהליו להלשין עליהם. העד גל מאשר כי היה באותו אירוע אך לא קשור לזה, הוא לא פוטר אלא התפטר. הוא נכח באירוע של תפיסת צייד דורבנים אך אין לו קשר לאירוע שהתקיים לכאורה של בידוי ראיות.

על פי הנוהל שהיה קיים ברשות תופסים פיזית מוצג שנמצא בזירה שבה יש חשד לביצוע עבירה, סימון המוצג, ומסירתו באופן אישי למח' חקירות.

אם תופס באמצע הלילה מוצג, נהוג שהפקח שומר אותו בביתו עד להזדמנות ראשונה שמעביר למשרד המחוז, מאשר כי החזיק בבית שלו הפרטי נשקים, הנשק מוחזק מאחורי שני מנעולים.

העד השיב לשאלת בית המשפט כי חד משמעית לא היו בביתו באותה העת "מוצגים באותו זמן מאירועים אחרים" אך כאשר עומת עם העובדה כי היו מוצגים נוספים בביתו באותה העת אשר נמצאו בשטח בזמן עבר - תרמילים ואיזולירבנד ועליו שערות צבי ג.ג. 2 מיום 7/11/10 הסביר כי יש מוצגים שהוא לא יכול לשייך אותם לשום אירוע ושומרים אצלו. עוד הסביר כי מוצגים אלו מיועדים לבדיקה ולעיתים אף נזרקים לפח (עמ' 28 ש' 608, עמ' 20 ש' 8 ואילך).

העד גל הבחין לראשונה בכתמי דם על הנרתיק ובשערות על הרובים בתחנת משטרת צפת בבוקר האירוע, לאחר החקירה והם צולמו למיטב זכרוננו במשרדי המחוז במגידו למחרת.

תפיסת מוצגים דוממים סובלת דיחוי לזמן אחר לתיעוד אחרי חקירות חשודים. לכן לא צילם מיד המוצגים. העד גל עומד על כך שלא השתיל מוצגי שערות ודם בביתו, מבטיח שפעל לפי החוק, ואיש לא נגע במוצגים מלבדו ולא נעשה בהם שינוי.

לשאלת בימ"ש השיב כי באותה תקופה גר לבדו ואחד החדרים הוקדש לתחום עבודו כפקח, בחדר זה מדפי פלסטיק ועליהם במידת הצורך אחסן מוצגים בתוך שקיות או מעטפות סגורות, יכול להיות שמוצגים היו על אותו מדף אך כל מוצג בשקית נפרדת, מסומן כנדרש, אין מצב ששערה או שערות מהמוצג שנתפס ביום 7.11.10 בא במגע עם הרובה שכן המוצגים סגורים במעטפה, העד גל הצהיר כי אינו פותח בביתו מעטפות אלא רק במשרדי החקירות.

שערה של צבי דקה מאוד ולכן לא בטוח שבקלות ניתן להבחין בהם. לא בהכרח שמי שמסתכל על המספר הסידורי יראה את השערות.

העד זכר כי הוא הביא הנשקים לליעד אך כאשר עומת עם הדו"חות כי מסר הנשקים לפקח אחר והוא שהביא הנשקים למחוז מסר כי הדבר ייתכן.

למיטב זכרוננו הוא הוריד 4 שערות מרובה הברטה, והכניס אותן לתוך מעטפה לבנה, הוציא בעצמו עוד מספר שערות מבית הבליעה, ומאזור ההדק והכניס אותן למעטפה לבנה במשרדי המחוז עם ליעד לינג, אינו יודע מדוע לא נמצאו כל השערות ששלח במעבדה.

העד גל עמד על כך שכתמי הדם על הסרבול ורקמת הבשר היו טריים למיטב ידיעתו ועל פי ניסיונו.

עוד מסר כי בתהליך גביית עדויות, איסוף ראיות, חקירות, תפיסה והפרדה בין נאשמים, בתהליך זה עוברים המון פרטים וקשה לזכור את כולם, ולכן משלימים בהמשך את אשר נשכח. אחרי חצי שנה מחלקת התביעות של רשות הטבע והגנים פתחה את התיק וביקשה הבהרה בנושא זה אך לא נאמר לו מה לרשום (עמ' עמ' 31 ש' 27 ואילך בפרוטוקול).

העד גל מציין כי באותו לילה היה סגרירי והיה טפטוף גשם. כאשר מעמת אותו ב"כ הנאשם עם הטענה כי מזג האוויר לא היה בהיר והוא אמר שהיה גם גשם השיב העד גל כי היה טפטוף וכי לא שמר על קשר עין רציף עם הפנסים כי הם נכבו מדי פעם אך כל פעם שנדלקו הפנסים ניתן היה להבחין בכיוון התקדמות. העד מציין כי בקלות רבה יכול היה אדם רביעי לברוח מהרכב לפני מעצרו.

העד אישר כי תיאורטית, אולי יכול היה להיות עוד צוות ציידים בשטח אש 100 באותו הלילה, לא יכול להגיד בוודאות שמי שהיה עם הפנסים ירה את היריות והגיע לכיוון קבר רבי יונתן בן עוזיאל הוא מי שנאסף על ידי הרכב בו נתפסו החשודים שכן לא ראה את האיסוף עצמו, אבל לא שמע אף יריה נוספת מכיון אחר, כפי שטען הנאשם 1, אלא רק יריות מהכיוון שאזכר קודם (עמ' עמ' 35 ש' 15-7 לפרוטוקול). לשאלת בימ"ש השיב כי אם היו יורים מערבית אליו 4,5 יריות היה שומע את היריות האלה בוודאות, יכול להבחין בין יריות שהגיעו מצפון לבין יריות ממערב שכן ראה הבזקי ירי בשטח שנשמעו מאותו מקום מצפון.

בחקירה חוזרת השיב כי הנשקים היו ארוזים בשקיות אשפה ירוקות והוא נזכר כי נכח בפתיחת הכספת במחוז על ידי ליעד לינג וכי קובי קסטל לקח הנשקים למחוז.

עדותיו של העד גל הותירה רושם מהימן ומקצועי. העד גל העיד באופן עקבי למדי בנקודות המרכזיות והשנויות במחלוקת ועדותו אף תאמה לדו"ח שרשם בסמוך לאירוע ת/21 ושאר הדו"חות ת/22 - ת/31. לא התרשמתי כי לעד זה אינטרס בהפללת מי מהנאשמים, התיזה שהציג ב"כ הנאשמים לפיה ביקש העד גל להצדיק מעשיו משוללת יסוד הגיוני באשר עד זה אינו עובד מזה שנים ברשות הטבע והגנים ועדותו תואמת לעדות פקחים נוספים שעבדו במקום הגם שתוצאת "הפרשה" בנ/1 השפיעה על פקחים אלו באופן דומה. העד גל לא הסתיר בגירסתו פרטים בכל האמור בהיעדר קשר עין רציף עם הפנסים, הביע דעתו כי תיאורטית יתכן וצוות ציידים נוסף פעל בשטח אש 100 באותו הלילה אך סייג וציין כי אפשרות זו קלושה עד בלתי אפשרית לאור הדברים שראה ויודע וגם בנושא מזג האוויר ציין כי היה טפטוף גשם במהלך אותו לילה. ב"כ הנאשמים ביקש לראות בשינוי גירסתו של העד גל בנוגע להימצאות מוצגים נוספים בביתו עד להעברת הנעליים והרובים עם הנרתיקים לידי הפקח קסטל ולינג משום אינדיקציה לחוסר אמינותו של העד גל אך מתשובתו הכנה של העד גל התרשמתי כי אכן ענה בשלילה לשאלת בית המשפט בסוברו כפי שניתן להניח מהשאלה כי התבקש להתייחס למוצגים נוספים המשויכים לאירועי ציד אחרים בעוד שבמציאות המוצגים הנוספים היו מוצגים

שנמצאו בשטח ולא ניתן היה לשייכם לאירועי ציד אחרים, כך שהעד גל דיין בתשובתו השלילית והבהיר לאחר מכן כי היו מוצגים אחרים בביתו אותה העת שלא היו משויכים לאירועים אחרים.

ב"כ הנאשם טען כי לא יתכן שהעד גל יזכור בחלופ חצי שנה כי כתמי הדם היו טריים אך ישכח כי מסר הנשקים לפקח אחר ולא הביאם למחוז. סבורני כי אין ממש בטענה זו באשר העד גל עמד על כך שהתבקש להתייחס באופן ספציפי לשאלת טריות כתמי הדם ורקמת הדם במסגרת השלמת חקירה - פעולה מקובלת למדי בתחום החקירות וסביר כי התקיימה בחלופ חצי שנה מיום האירוע לאור ההמתנה לחוות הדעת בתיק החקירה. בנוסף, הסברו של העד גל בת/25 כי טריות כתמי הדם ורקמת הבשר זכורים לו היטב שכן מדובר באירוע לא שכיח (צייד צבאים) הינה מתקבלת על הדעת בנסיבות המקרה. הגם שדי בכל אלו ומעבר לנדרש, הרי שגירסת העד גל מקבלת חיזוק מעיון בעין בלתי מזוינת בתמונת רקמת הבשר על נעלי נאשם 1 בת/32 כפי שתועדה טרם שליחתה לבדיקת המעבדה בה נראה עדיין צבעה האדום של רקמת הבשר ע"ג הנעל. העובדה כי העד גל זכר טריות כתמי הדם מתיישבת עם העובדה כי לטריות כתמי הדם נדרש בחלופ שלוש וחצי שנים וכן לטריות כתמי הדם נפקות ראייתית בעוד שהעברת כלי הנשק הינה אקט טכני ושגרתי לחלוטין.

עוד התרשמתי מעדות העד גל ומשאר עדויות הפקחים בפני בתיק זה כי השארת התפוס בבית הפקח התופס, במיוחד כאשר התפיסה ארעה בשעות הלילה, היתה אקט מקובל וכי על הפקח התופס היה לשמור המוצג מטעמים בטיחותיים וראייתיים באופן שיאוחסנו בשקיות או מעטפות נפרדות למניעת זיהום ראייתי. מהמסמכים שהוגשו בפני עולה כי העד גל העביר המוצגים תוך פרק זמן סביר (הנשק בחלופ יום אחד, שאר המוצגים ע"י העד גל בחלופ יומיים).

ההגנה ביקשה לערער אמינותם של העדים גל ולינג לאור דיווחם על העברת שערות לבדיקה בעוד שמבדיקת ד"ר כחילה לא נמצאו כל השערות שדווח כי נשלחו לבדיקה. אי התאמה זו, הגם שיכולה להיות מוסברת בדוחק בעוביין הדק מאוד של השערות והקושי להבחין בהם בעין בלתי מזוינת, אינה משליכה על מהימנותם של עדים אלו. באם היתה נכונה טענת ההגנה כי העד גל בדה ראיות ושתל ראיות כנגד הנאשמים היה ניתן לצפות כי ישתול שערות צבי רבות ע"ג מוצגים שנתפסו מהנאשמים ולא יעביר מעטפות ריקות לבדיקה אשר לבטח לא יניבו ראיות כנגד הנאשמים.

מעיון בנ/1 ולאחר ששמעתי כלל עדויות הפקחים לא מצאתי כי יש ב"פרשה" המתוארת בכתבה נ/1 כדי להביא לכרסום במהימנותו של העד גל. העד גל טען בפני כי לא היה מעורב בבידוי ראייה וכי התפטר על רקע רצון מפקדיו כי "ילשין" על פקחים אחרים. חיזוק לדבריו של העד גל מצאתי בדברי החוקר ליעד לינג כי הוא זה שחשף "הפרשה", ציין שמות המעורבים ב"פרשה" כאשר העד גל אינו אחד מהם וכי אינו יודע בדיוק האם העד גל פוטר בעקבות המקרה, עד ההגנה חגי קרבלי ציין כי היה עד כי מי שבדה ראיות לכאורה היה סעיד חמוד ולא גל גלילי, אחרי הפרשה ביקשו ממנו ומגל להתפטר שכן העד קרבלי חיפה על סעיד. מעדויות אלו עולה כי לעד גל לא היתה מעורבות ישירה בחשד לבידוי ראיות, מה גם שאין לשכוח כי הכתבה נ/1 ודברי העדים שהתייחסו אליה בפני לא השתכללה על פי הנטען לידי חקירה פלילית, קל וחומר הרשעה פלילית, לא הוצג בפני על ידי ההגנה ממצא משמעותי כלשהו מאותה "פרשה" ולכן לא מצאתי כל בסיס עובדתי או ראייתי אשר יצביע במקרה שבפני על חוסר אמינות בעדותו של העד גל.

ד. העד ליעד לינג (להלן: "העד לינג") :

העד הינו הממונה על החקירות במחוז כשש שנים, ערך מספר מזכרים הנוגעים לשרשרת המוצגים עם קבלתם במשרדי המחוז ועד העברתם לבדיקה וכן חקר באזהרה שני הנאשמים במאי 2011.

העד אישר כי כאשר נכח במשרדו גל גלילי הוציאו הנשקים מהכספת עם הנרתיקים, זיהה כתמים חשודים כדם, בהמשך הסתכלו על הרובים ובחיבורי הסלוטייפ נמצאו שערות חשודות, בבית הבליעה ושמורת ההדק נמצאו שערות חשודות ובשמורת ההדק, גל בנוכחותו עם פינצטה תפס את השערות ושם בתוך מעטפה נקייה, תיעדו את זה בצילום, סגר את המעטפה וסימן אותה.

ברגע שהבחין בכתמים החשודים כדם ע"ג הנרתיקים, הפריד את הנרתיקים והעביר אותם בנפרד לבדיקת די.אנ.אי.

בחקירתו הנגדית מסר העד לינג הפקחים כי להבדיל מהמשרה שמעבירים באותו יום מוצגים לתחנת משטרה, הפקחים של הרשות מעבירים את המוצגים אליו בהקדם האפשרי שכן הוא החוקר היחיד במחוז ומחזיק מוצגים יחיד, עד אז הם מחזיקים את המוצגים ברשותם במקום סגור, נפרד ומעבירים אותם. כך ארע בתיק זה.

העד לינג לא ערך בדיקה שהמוצגים הוחזקו במקום נפרד בבית העד גל עד העברתם אליו.

מאשר כי ביום 30.1 קיבל שני רובים, לדעתו מרובי קסטל, למיטב זכרונו בנרתיקים ורק ביום שהעד גל הגיע הוציאו הרובים. העד ציין כי יכול להיות שכן הוציאו לבדיקת המספר הסידורי אך לא זוכר בדיוק, יכול להיות שבחומר החקירה צוינו המספרים אך כשנשק נכנס לכספת הוא מאמת המספר הסידורי ולא הבחין במוצגים עד למחרת שכן לא ציין זאת.

העד לנג ציין במפורש כי ראה גל גלילי מוריד את השערות מבית הבליעה ושם אותם לדעתו במעטפה אחת.

העד לינג מסר כי חלקי הצבי לא הועברו למעבדה שכן עקב קצר במקרר נרקבו. העד לינג עומד על כך שהוצגה חוות דעת בחקירת נאשם 1 למרות שנחקר טרם החתימה על חוות הדעת ועובדה כי חקר על

דם צבי שנמצא על גבי הנעל שנעל נאשם 1 ועל הסרבל של נאשם 2 שנלקח ממנו באירוע.

בחקירה חוזרת ציין כי למיטב זכרונו היתה חו"ד מול עיניו בעת חקירת הנאשמים במאי 2011, אבל יש מקרים שבהם המומחית ד"ר כחילה מסיימת הבדיקה ומתקשרת להגיד את ממצאיה טרם העברת חו"ד. זה קרה גם היום, בעת מתן העדות, בתיק אחר.

לשאלת בימ"ש השיב העד לינג כי היה חשד שברח איזה אח של מישהו, העד לינג לא זוכר אם עשו משהו בעניין, האח לא נחקר ואינו זוכר מדוע.

העד לינג הותיר רושם אמין ומקצועי. העד העיד באופן רהוט ועקבי כמי שמנהל תחום החקירות ברשות הטבע והגנים במחוז צפון. עד זה אינו קשור "לפרשה" נשוא נ/1, לא נטען לגבי עד זה כי יש לו אינטרס כלשהו להפליל הנאשמים או לבדות ראיות. מצאתי גירסתו כי הבחין בכתמי הדם ע"ג הנשקים עת פתחו את הכספת ביחד עם העד גל ביום 31/1/11 כמהימנה וזאת בין היתר לאור העובדה כי לעד גל לא היתה אפשרות להתערב בממצאי הנשק מעת הגעתם לעד העד קסטל ועד הוצאתם ביחד עם העד לינג מכספת המחוז. משום כך אין גם משמעות ראייתית לדברי העד לינג כי ככל הנראה רשם מספר הנשק עם הכנסתו לכספת שכן העד גל העיד בפני כי מדובר בשערות דקות מאוד שקשה לראותם בעין בלתי מזוינת באופן מיידי ומתקבל על הדעת כי העד לינג לא ביקש לאתר ממצאים בשעה שביקש אך להכניס הנשקים לכספת ולבדוק מספר הנשק למניעת טעויות.

כמו כן לא מצאתי באי התאמת גרסאותיהם של העד לינג וד"ר כחילה בגין מועד העברת חוות הדעת לידי של לינג משום כרסום ממשי באמינותו של העד לינג. העד לינג ידע להפנות לחלקים מהותיים מתוך חוות הדעת בעת חקירת שני הנאשמים, הוא עומד על כך שקיבל חוות דעת טרם חקירת הנאשמים בחודש מאי 2011 או דיווח טלפוני על עיקרי הממצאים. מעיון בעדות ד"ר כחילה מסרה אמנם כי לא העבירה חוות דעת חלקית אך ד"ר כחילה מאשרת בחקירתה הנגדית כי אין לה רישום על שליחת חוות דעת חלקית (עמ' 18 ש' 17 לפרוטוקול) ומכאן אני מסיק כי עדיין קיימת אפשרות להעברת ממצאי חוות הדעת החלקית טלפונית או במסמך וכי לא נערך על כך רישום. מכל מקום לא מצאתי באי התאמה זו נפקות ראייתית ממשית בשעה שגם אם הייתי מתרשם כי מדובר בתרגיל חקירה אשר ננקט ע"י העד לינג בלא שהיתה בידו חוות דעת הרי ש"תרגיל" זה לא הניב ממצאים ראייתיים כלשהם.

ה. מר אלי גבאי (להלן: "העד גבאי")

העד עובד 22 שנה ברשות הטבע והגנים, בתפקידים שונים. ביום 29/1/11 ביקש משה גלילי, שהיה בעבר פקח איזורי בגליל מזרחי, עזרתו בביצוע סריקות בשטח אש 100 אחר ממצאים מאירוע ציד.

העד העיד כי מכיר את השטח טוב. במהלך החיפושים מצא תרמיל של כדור צייד טרי, וונצסטר, או,או,בי, אסף את התרמיל ומסרתי לאחד הפקחים, לדעתו זה היה למשה גלילי. במקום היו אסף רסקי, משה גלילי ועמיצור בולדו.

תרמיל OOB מתאים לחיות גדולות, לחזירי בר, עם מס' גולות קטן.

ניכר בשאריות בעלי החיים סימני פגיעה של גולות וכך גם ציין במזכר שכתב. הסימנים נראו כאילו שנורה בשטח, כתב שזה ממצאים של גולות. על פי התמונות נראה שזו שחיטה של קרביים, רגליים, סימן שארזו את הבעל חיים, ואלו הפרטים שבדרך כלל הציידים משאירים בשטח, כשהם יוצאים במהירות מהשטח. זה נראה בעל חיים שניצוד זה עתה, זה עניין של יום, בתנאים של קור, יכול להיות עוד יום. אך בהחלט זה בעל חיים שניצוד טרי.

העד גבאי מכיר שני החשודים, מקום מגוריהם רווי בחזירים בכמויות גדולות יותר מאשר בשטח אש 100. מהיכרותו כמנהל איזור, ופקח בשמורת מירון (הנאשמים מתגוררים בחורפיש), והתנאים הטובים, שם הגידול האידיאלי לחזירי בר שמוצאים מסתור ועל כן, שם הרבה יותר קל לתפוס חזירים בשטחים אלה, וגם בשטחים החקלאים מסביב. על כן, אם מישוהו טרח ליסוע מרחק גדול להגיע לאיזור מאופיין בצבאים, ופחות חזירים, זה מחוייב תיאום מול הצבא.

ציין בדוח ת/45, כי התרמיל היה עם מעט סימני חלודה אך נראה טרי שכן לצורך טריות הכדור, בדרך כלל נעזרים בחוש ריח, אם הכדור מדיף ריח חזק של אבק שריפה, ניתן להבחין שהוא נורה בזמן קרוב, לא חודשים, ימים ושבועות. היה נראה שהקורוזיה, תהליך הבליה של המתכת נעשה לא מכבר, חודש ינואר שזה שיא החורף כאשר הסביבה רטובה כשיש חלודה, ניתן להבין שהכדור לא נמצא הרבה זמן בשטח, אלא יום-יומיים- שלושה, שבוע לכל היותר, אם זה היה אחרת, סימני החלודה היו קשים יותר להסרה.

העד גבאי מאשר בחקרתו הנגדית כי במקרים מסויימים כאשר לא היתה ברירה תופסים את המוצג, מחזיקים אותו, ומעבירים אותו למקום מסודר, כאשר אין ברירה ומסיימים אירוע בלילה, זה דבר שיכול לקרות.

העד גבאי השיב על השאלה מדוע רשם דו"ח רק 9 ימים לאחר תפיסת התרמיל כי רשם הדו"ח שכן התבקש להשלים החקירה. הוא עומד על כך כי בתום הסריקות מסר התרמיל ויצא מהשטח.

עוד הסביר כי נשאל מה הסבירות שאדם יבוא לצוד חזירים במקום זה, ואמר שמבחינתו זה פרוצדורה מול הצבא, הליכה בשטח סבוכ מלא בצבאים וחזירים, לעומת האיזור הטבעי שבו גרים הנאשמים, שיש לו איתם היכרות קודמת, שזה איזור חורפיש.

עוד הוסיף כי לא פגש אנשים מחורפיש באיזור זה שראה אותם צדים חזירים.

העד גבאי העיד עדות קצרה אשר הותירה רושם מקצועי ואמין. זאת נוכח היכרותו המעמיקה וארוכת השנים הן עם איזור שטח אש 100 ומאפייניו הייחודיים והן את איזור שמורת הר מירון, מקום מגורי הנאשמים (חורפיש) והיכרותו המעמיקה עם איזורי הגידול והציד של החזירים בצפון. עוד עולה כי מדובר בעד מקצועי המסביר על מה ביסס קביעתו בגין "טריות" התרמיל שמצא בסמיכות לשרידי הצבי הנצוד אותם מצא ביחד עם הפקחים רסקי, משה גלילי ועמיצור בולדו.

ו. העד עמיצור בולדו (להלן ::"העד בולדו") :

העד בולדו עבד כ - 40 שנה ברשות שמורות הטבע כפקח, ובעשר השנים האחרונות בתור ראש תחום אכיפה ארצי.

העד בולדו העיד על עצמו כאדם דקדקן והפנה לדו"ח המפורט שערך ת/46.

העד בולדו הגיע למקום לאור דיווח משה גלילי בגין צייד צבאים, סביב בית כנסת מרות, שנמצא בשטח אש 100 וביקש שיגיע לעזור בחיפוש מוצגים. למקום הגיעו משה גלילי, אלי גבאי, אסף רסקי, ובסופו של הליך גל גלילי. בזמן הסריקות דרור גלילי עידכן אותם איפה לחפש דברים שהוא ראה בלילה במהלך הצייד, לפני שהחשודים נעצרו, ואכן מצאו הרבה שרידים. הם מצאו שרידים של צבאים, ראש, חור של כדורים באוזן, לקח דגימות די.אן.איי, ראה את אלי גבאי מתכופף ומרים תרמיל ומגיש אותו למשה, ומשה צעק לעבר העד בולדו "או.או.בי. 3 אינץ" שזה כדור לצייד חיות בר מהכי גדולים בארץ. בראש הצבי היתה פגיעה באיזור הלסת, בשתי הרגליים היו פגיעות של כדורים, מצאו קישקאות (חלקים פנימיים). העד בולדו הספיג על חתיכת נייר טואלט דם, שמיד נכנס למעטפה ונסגר, וגם חתיכת אוזן שהוריד מהצבי שהכניס

לאותה מעטפה, מצא על עוד עץ זית לא רחוק משם, אולי בין 20-40 מטר משם, מקום שהניחו בו צבי או צבאים לפי הדם ושיער שהיו שם, וגם באדמה היה דם ושיער משם אסף.

עוד ציין כי פגש בטרקטורון עם בוקר, ראה את משה נפגש עימו ושהם מכרים, הוא גם שוחח עם הנהג שמסר לו כי הבקר שנמצא בשטח הינו בבעלותו. הבוקר לא ראה שני טרקטורונים קודם לכן, העד בולדו הבחין בעקבות טרקטורונים נוסעים דרומה, עוד מצא בתוך חבית ישנה שק עם דם של צבאים טרי, לקח את זה.

בסופו של דבר הגיע גל גלילי, והעביר לו את כל המוצגים. בהתייחס לצילומי הממצאים שצילם אסף רסקי ת/53 ציין כי הכל היה טרי, על אף שיועד בדיעבד שתפסו אותם בסביבות ארבע לפנות בוקר, אבל גם מדובר בחודש ינואר שהמזג אויר מאוד קר, וגם הדם עוד טרי והספיג את הדם, לא היה צריך לשפשף, רק להצמיד את הדם. הניח את הנייר על המקום והדם נספג בנייר באופן חופשי, והדם היה טרי, כשדם מתייבש הוא מתקרש ומשחיר, לא היה צל של ספק שהדם טרי.

הוא סבור כי הנאשמים ביצעו הירי לפנות בוקר של אותו יום.

מנסינו העשירי הכולל מאות שעות בתצפיות על עברייני צייד, עברייני צייד כשצדים כמויות לא סוחבים את הצידה, הם שמים אותה בשטח, האחת מהסיבה שאם יש מישהו שאולי רואה אותם, לכן, טרקטורונים וציידים לאט לאט אוספים את כל השלל, אם זה בלילה עם רכב גדול, עם אור קטן, הם מעמיסים מהר את הכל ומסתלקים מהשטח, בלי פרוז'קטור ובלי אור גבוה, ובורחים מהר, כאשר חשוך לגמרי ועפים מהשטח. הסיבה הנוספת שצדים בטרקטורונים וממשיכים לצוד, הצידה מסרבלת את הצידה, הם שמים את הכל במקום אחד, ואז הם באים ולוקחים, במקרה הזה בבוקר, זו שיטה ידועה ונהוגה.

העד בולדו מסר כי קיבל שיחה אנונימית שהכניסו צבאים לכפר, אח"כ אמרו לו שהם הרשות אפסים. הביאו 30 צבאים לכפר, ושיש להם אטליז. הוא עידכן את משה גלילי, גל גלילי, אצלהם באכיפה.

מחקירתו הנגדית עולה כי מכיר היטב את שטח אש 100 והדרכים המובילות אליו.

בחקירתו החוזרת הוגשו מסמכים מיומנו האישי של העד בולדו המפרטים השיחות האנונימיות שקיבל (ת/47).

העד בולדו הותיר רושם מהימן ומקצועי בעדותו. מדובר באיש שמורות הטבע אשר עסק הן בתפקידי שטח כפקח והן בתפקידי ניהול כאחראי תחום אכיפה מזה שנים רבות וניכר מעדותו ומהדו"ח שערך והוגש לבית המשפט כי העד בולדו מקפיד מאוד ברישום הפרטים כהווייתם, קטנים כגדולים ועדותו תאמה לדו"ח המפורט שרשם בסמוך להתרחשות הדברים ת/46. עוד התרשמתי כי לאור מקצועיות העד בולדו ועברו העשירי במיגור תופעת הציד הבלתי חוקי כי אכן יכול להעריך "טריותם" של ממצאים בהם נתקל בשטח וכך מצאתי הסבריו בנוגע לדם שספג באמצעות הנייר כאמינים.

עוד מצאתי גירסתו בנוגע למידעים האנונימיים אמינה, בין היתר לאור הרישום שערך ביומנו בשעת אמת אך ספק רב בעיני אם קיימת נפקות ראייתית כלשהי לכך ששאר המעורבים אינם זוכרים נושא המידעים האנונימיים בשעה שאלו אינם מהווים ראיה של ממש, קל וחומר ראיה קבילה.

ז. העד מר רוברט קסטל (להלן: "העד קסטל") :

העיד כי קיבל בתאריך 30.1.11 מהעד גל גלילי שני רובים בתוך נרתיקי בד, לא ביצע רישום, רק לקח אותם לחזקתו, פרק אותם, לא זיהה שיש משהו מוזר על הנשקים אלא לקח אותם כמו שהם. יש פקחים שבביתם אין כספת להחזקת נשק ארוך, כדי שהנשק לא יישאר בתנאי החזקה שהם לא על פי החוק, מעביר אותם לביתו של העד קסטל ששם יש כספת של רשות הטבע, יום למחרת הנשקים מגיעים לכספת של משרד האכיפה שבמגידו. הוא העביר הנשקים באותו יום בו קיבלם - 30/1/11.

בחקירה חוזרת השיב כי יכול להיות שקיבל את הנשקים במשרד לפנות בוקר, יכול להיות במהלך יום העבודה אך אינו זוכר.

ח. עד התביעה מר אסף רסקי (להלן: "העד רסקי") :

העד מועסק ברשות משנת 92 בסיירת הירוקה,

העד הוזעק על ידי העד גל גלילי לסייע באירוע של ציד צבאים כנראה באזור שטח אש 100. העד רסקי נשלח לחסום דרך בסמוך למחנה הצבאי וחיכה במקום שם בערך עד שתיים בלילה. בשלב מסוים העד גל קרא לו וביקש כי יחסום בנקודה אחרת, דרומית לשטח האש בתוך יער בירייה. בסביבות שלוש בלילה הגיע לחסימה שלו רכב, סנור אותו קצת וכשהוא התקרב ראה שלושה אנשים, נדמה לו שהגיעו העד גל שהיה פקח אחראי על האירוע והגיע סעיד, התבקש על ידם לסייע להם בתפיסת הרובים, ברכב היו שני רובים, העד לקח אותם ופרק אותם, הם היו ריקים מכדורים, שם אותם באוטו של העד גל.

לקראת הצהריים, קיבל קריאה לעזור בחיפוש של הצידה, הגיע למקום, ערכו סריקות, בשטח היה איתו בנוסף אלי גבאי, היה גם גל שהוא הפקח הרשות בשטח אך אינו משוכנע בכך. הוא צילם את השרידים של הצבי שניצוד, חלקים פנימיים.

ע"ג התמונות יש סימונים בעט על מנת להדגיש את החורים שבצבי שנחשדו על ידם כריות מרובה ציד. הלילה היה לילה גשום וסוער, היה עם מעיל ונרטב. למחרת היה בהיר אבל בלילה היה גשום וסוער.

בחקירתו הנגדית ציין כי לא זוכר שהיה ערפל.

נדמה לו שרובה אחד היה בנרתיק ואחד לא, הרובים היו ללא כדורים, זוכר שהיה נרתיק אחד בצבע חום, השני היה ללא נרתיק. הרובים היו עם פנסים ואחד היה עם כוונת טלסקופית.

ט. עד התביעה סמיר חמוד (להלן: "העד סמיר")

משרת 23 שנים ברשות, בינואר 2011 היה פקח הר מירון. ב - 28.1.11 קרא לו העד גל גלילי בסביבות אחת עשרה

עמוד 24

בלילה, העד סמיר הגיע לחניון עין זיתים, התמקם שם, בשעה שלוש אמר לו לרדת לכיוון עמוקה, הגיע למקום והיה האוטו של אסף רסקי שחסם את האוטו של החשודים, ירד מהאוטו וראה את העד גל עומד מאחוריהם, ראה גיפ וראה את שני החשודים בהתחלה, הנאשם 2 שזיהה, ומכיר אותו ונאשם 1 שלא הכיר וכן עוד נהג.

העד סמיר שמע שנאשם 2 אמר להם שמג'ד, אח של נאשם 2 היה איתם והוא ברח, הוא מג'ד ביקש מנאשם 2 שימסור להם את זה שהוא ברח כי היה אמור להיות במעצר בית. העד סמיר לא יודע מה ההיגיון בדברים שאמר להם נאשם 1 ולמה הוא אמר להם את זה אך רשם בדו"ח (ת/53).

העד סמיר מסר בחקירתו הנגדית כי משוכנע באמיתות מה שרשם בדו"ח. בהתייחס לאירוע ה"פרשה" נשוא 1/ ציין כי השתתף באירוע, הוא לא נגע בתיק עם הדורבן כי היה האחרון, סירב לענות אם היו פקחים שפוטרו מעבודתם בעקבות אותו אירוע והפנה ב"כ הנאשמים לברר עם רשות הגנים. העד סמיר אישר כי לא הורד בדרגה בגלל אותו אירוע אך הועבר לתפקיד אחר בגין אותו אירוע במסגרת הליך משמעת. מלבד האירוע הזה (1/נ) לא היו לו עבירות משמעת נוספות.

עדות העד סמיר הותירה רושם אמין ומקצועי. העד סמיר הכיר את נאשם 2 על פי דבריו עובר לאירוע שבפניו אך לא נטען בשום שלב על ידי הנאשמים בחקירתם ואף לא בעדותם בפני ובסיכומי ב"כ הנאשם כי קיים סכסוך קודם בין הנאשמים לעד סמיר ומכאן כי לא מצאתי כל אינטרס שיניע העד סמיר להמציא אימרתו של נאשם 2 בגין מעורבות אחיו. הגם שאין באימרה זו משום ראיה ממשית באשר אימרה זו כפי שנקלטה באזניו של העד סמיר אינה מצביעה על הגיון פנימי רב (שהרי מדוע ישאיר אחיו של נאשם 2 הודאה בפי נאשם 2 כדי שזו תושמע בפני הפקחים באם יתפס) אך יש בה כדי להצביע על האפשרות הממשית כי שני הנאשמים לא פעלו במלאכת הצייד לבדם.

י. העד סעיד חמוד (להלן: "העד חמוד")

עקב טעות קולמוס לא צוין שמו של העד בפרוטוקול (עמ' 60 לפרוטוקול) ואני מורה על תיקון הפרוטוקול ע"י הוספת שמו של העד.

בחקירתו של העד סעיד מסר כי עובד ברשות מעל 22 שנים, ביום האירוע שימש כמנהל מרחב גליל עליון במחוז צפון.

הפקח גל גלילי דיווח על צייד שמתבצע באזור שטח אש 100, הדיווח דיבר על 3 פנסים ועל יריות שנשמעו באזור. העד סעיד חבר לגל גלילי והתמקם בתצפית שחולשת על שטח אש 100 באזור הר אליעזר. במהלך התצפית ראה שלושה פנסים שמאירים בשטח והולכים במגמת חיפוש/סריקה מכיוון צפון לכיוון דרום.

הוא שמע ירייה סמוך למקום התמקמותו בטווח של החצי שעה הראשונה וכל הזמן מהתצפית שעמד בה ראה את שלושת אלומות האור כשהן מכיוון צפון לדרום במגמת סריקה וחיפוש.

העד סעיד ציין כי מכיר את השטח הזה היטב ואת כל שטח הפיקוח של גליל מזרחי ושטח אש 100. כשעמד בתצפית סמוך לשעה 2:00 לפנות בוקר ראה אורות של אוטו שנוסע בדרך נוף יער ביריה ויורד לכיוון הקבר של יונתן בן עוזיאל.

לפני שהרכב הגיע העד גל גלילי קרא לפקח אסף רסקי וביקש את עזרתו, אסף הצטרף ומוקם בצומת שנקראת צומת הגפרור, לאחר שהרכב הגיע לקבר הוא בשלב זה חבר אליהם. ברכב היו הנאשמים שאת שניהם הוא מכיר מהעבודה. באוטו היו שני נשקים רובי צייד בתוך נרתיקים ומחוברים אליהם פנסים ולא מצאו ציידה באוטו.

ניתן לצוד חזירים ליד הכפר חורפיש ובכל הישובים מסביב ואין צורך לנסוע מרחק חצי שעה מהבית ולהגיע לשטח אש 100 שידוע כשטח שמתקיימת בו אוכלוסיה די יפה של צבי א"י. במהלך החקירה טענו שהם באו לצוד חזירים באיזור נחל דלתון, נחל דלתון הוא שמורת טבע מוכרזת שהצייד בה אסור. במקום התצפית בה עמד לא זיהה שום פעילות של צייד או פעילות אחרת מכיוון מערב, כל הפעילות שראה וזיהה והירות ששמע הם מכיוון צפון.

הן אלומות האור שראה והן שיטת הסריקה והן המרחק שהיה בין האורות ושיטת ההליכה מעידים על פעילות צייד בתוך שטח פתוח וזה מניסיונו הרב בעבודתו ברשות הטבע והגנים. אלומות האור היו בסריקה בצורת חיפוש, הם האירו וחיפשו אחרי משהו, אחרי החזר של העיניים של חיות, הם הלכו מימין לשמאל ושוב מימין לשמאל וחיפשו אחרי חיות.

המרחק בין האורות מראה שהם הלכו במרחק בין אחד לשני כדי לשמור על טווח בין אחד לשני ולא הלכו צפוף, הם הלכו בשורה בצורת סריקה, ביישור קו ולא בטור. כל הדברים האלה מעידים על הליכה במסעי צייד.

העד סעיד ציין כי שמע שני מקצים של יריות, במקצה הראשון שמע יריה אחת ובמקצה השני שמע שתי יריות.

הירות באו מכיוון צפון וכל התנועה הייתה מכיוון צפון ולכן יש קשר וודאי בין היריות והפנסים. עוד ציין כי במהלך החקירה תפס העד גל גלילי את הנעליים של נאשם 1 כי היו עליהם כתמי דם וגם את הסרבל של נאשם 2, הם ביקשו ממנו להוריד את הסרבל והביאו לו בגדים אחרים, כי היה עליו כתמי דם על הכתף ועל המותן. בנוסף תפסו את שני הרובים ואת שני הנרתיקים שהיו מבד שגם על אחד מהם היו כתמי דם, תפסו גם שלושה פנסים ושני סכינים ולדרמן מסוג "סופרטול" בידי נאשם 2 ושבעה כדורי סלאג.

העד לא זיהה רקמת הבשר שצולמה על נעלי נאשם 1 בת/32 אך מניח שזה חלק מבשר או חלק מחייה או דם שהתייבש.

העד תצפת מהאזור הדרומי המיוער של התמונה ת/16 מדרך נוף יער ביריה, זה אזור ששולט על כל האזור הצפוני על בית הכנסת העתיק בחירבת מרות, על נחל חצור שנמצא באמצע תמונה ת/16 מכיוון צפון מערב, נחל דלתון נמצא בחלק התחתון של ת/16 מכיוון פינה שמאלית תחתונה מכיוון צפון מזרח.

משקל ממוצע לנשק עם פנס הוא בין 3-5 ק"ג תלוי בסוג הרובה ובסוג הפנס ובמס' הכדורים.

בחקירתו הנגדית אישר כי ראה 3 פנסים ממקום התצפית, היה בקשר עין כאשר הם האירו, הם לא האירו כל הזמן. הוא השתמש במשקפת יום ומשקפת לילה, לפעמים היו אחד או שניים, כשהם דלקו ראה את הפנסים, המקסימום שראה היו 3 אלומות. ציין שמצא 3 פנסים ברכב.

לשאלת ב"כ הנאשם אם בשטח אש 100 יש גם חזירי בר השיב כי בשטח יש כלבים שועלים, זאבים, תנים.

השיטה המותרת לצייד חזירים היא במארב, צייד בעזרת זרקור זה בהיתר מיוחד ובשטחי אש ובשמורות טבע הצייד אסור.

העד עמד על כך כי התצפית שעמד בה חולשת לכיוון מערב, הר דלתון ונחל דלתון ולכיוון צפון. מאשר כי הטופוגרפיה בנחל דלתון אינה ישרה וכך גם הר דלתון.

מזג האויר קריר והיה קצת גשם באותו הלילה. באותו לילה אומנם מזג האויר היה חורפי אבל לא זכור לו שהיה ערפל, נחל דלתון היה מתחתיו, נחל שהסתכל עליו מלמעלה למטה. חירבת מרות ושטח אש 100 לכיוון הר אליעזר הוא יותר רחוק. מבחינת נוחות היה יותר נוח להסתכל לכיוון צפון אבל זה לא מנע ממנו להסתכל לנחל דלתון, גם לכיוון הקבר מלמעלה למעלה.

העד מאשר כי סביר להניח שלא יכול היה לראות הציידים אם הם לא הדליקו פנס בנחל דלתון.

לשאלת ב"כ הנאשם כיצד זוכר כיום מיקום כתמי הדם ע"ג סרביל נאשם 2 השיב העד סעיד כי זה מה שזוכר, הוא ישב מימינו של נאשם 2 בחקירה, והעד גל גלילי ישב מולם והעד סעיד עד עכשיו זוכר את המיקום של כתמי הדם על הסרביל של נאשם 2, אחד על הכתף והשני על המותן כי הוא היה לידו, זוכר שהיה דם על אחד הנרתיקים אך אינו זוכר אם היו ממצאים על הסכינים, אינו זוכר מי בדק הרובים והוציאים מהנרתיקים,

לגבי הסרביל היה בצבע כהה, חושב כחול וכתמי הדם היו בולטים וברורים אפילו היו כתמי דם טריים. כששאלו את נאשם 2 בחקירה על כתמי הדם הוא טען שהוא שחט כבש או עגל באותו היום.

על פי הנוהל ברגע שפקח תופס נשק יש לשמור אותו במקום בטוח ולהביאו כמה שיותר מהר לכספת במחוז או במקום אחר שיוגדר ע"י הממונים.

מנסינו יצא לו להחזיק רובים בארון נעול אצלו בבית, במשך חצי יממה או יממה וגם כשפקח תופס ברכב בבוקר והוא רק בצהריים או אחה"צ מגיע לכספת אז האוטו של הפקח הוא גם מקום בטוח.

נכון להיום, לכל פקח יש כספת לרובים ארוכים בבית של הפקח.

כאשר חקר ב"כ הנאשם את העד סעיד בנוגע ל"פרשה" נשוא 1/נ השיב העד סעיד כי ידע שיגיע לכך כי דיבר עם האחרים, וכי העד סמיר חמוד סיפר לו כי נשאל על הכתבה, בהתייחס לכתבה ציין כי

מדובר באירוע מצער שבאירוע זה הציידים הגיעו עם הדורבן בתוך התיק עד לאוטו ואחרי שנפגשו עם העד גל גלילי זרקו את התיק שבתוכו הדורבן ליד האוטו ואחד הפקחים שהיה במקום שם את התיק בתוך תא המטען של הציידים. מי שצד את הדורבן זה הציידים לא הפקחים, נעשה תחקיר והוסקו מסקנות הופקו לקחים. התוצאות המשמעותיות היו שהוא הודח מתפקידו והפקחים גל גלילי וחגי קרביל הודחו מהעבודה. הוא ניהל את המרחב, ניהל את הארוע והיה אמור לנהל את הארוע אחרת.

עדות של העד סעיד הותירה רושם אמין, העד היה עקבי בתשובותיו וניכר כי הינו עד מנוסה ומקצועי. העד לא היסס להשיב בנוגע ל"פרשה" נשוא 1/נ אשר רב הנסתר על הנגלה בעניינה באשר לא נפתחו הליכים פלייליים בעקבותיה אלא

הסתיימה בהליך משמעותי אשר גם העד סעיד היה אחד מנפגעי אך אין בידי לקבוע מה היה חלקו של העד סעיד באירוע מעבר לאחריותו לאור התפקיד הבכיר שמילא באירוע וברשות באותה העת. העד סעיד אמנם ציין כי שוחח עם העד סמיר על עדותו של האחרון בגין שאלות ב"כ הנאשם על 1/נ אך התרשמתי כי העד סעיד סיפר זאת מיוזמתו בגלוי וכי לא שוחחו על דבר הנוגע לעדות העד סמיר פרט לנקודה זו שהינה כאובה למדי לגישתו של העד סעיד לאור תוצאותיו המשמעותיים ואינה נוגעת ישירות לאירוע נשוא כתב האישום. מכאן כי הגם שעצם השיחה על פרט בעדות העד סמיר בבית המשפט בין השניים הינה פסולה, לא מצאתי מטעם זה בלבד להטיל ספק בעדות עד זה לאור האמור לעיל.

פרט לכך, שוכנעתי כי העד סעיד אכן זוכר מיקום כתמי הדם לאור העובדה כי נכח בחקירת נאשם 2 באזהרה ועל כך לא הובעה מחלוקת ועדותו בגין בגין מה שראה ושמע ממקום התצפית לא הופרך בראיות ההגנה כך שאני יוצא מנקודת הנחה כי ראה ושמע את אשר העיד הן מהנעשה מצפון והן בגין הנעשה ממערב לו באותו הלילה. למרות היכרות מוקדמת בין הנאשמים לעד סעיד לא מצאתי כל ראיה או טענה כי לעד זה סכסוך מוקדם או מאוחר עם מי מהנאשמים וכי יש לו אינטרס כלשהו להעליל עליהם, קל וחומר להשתיל ולבדות ראיות בעניינם כפי שטען ב"כ הנאשם בסיכומיו.

פרט לעדויות הפקחים הובאו על ידי התביעה עדויות מומחים אשר בדקו ממצאים אשר נתפסו לטענת המאשימה בזירת הצייד ובידי הנאשמים :

יא. ד"ר גילה כחילה (להלן: "ד"ר כחילה") :

מטעם התביעה הובאה עדותה של ד"ר גילה כחילה אשר בדקה מספר מוצגים אשר הובאו בפניה במסגרת חקירת העבירות נשוא תיק זה.

ד"ר כחילה העידה כי הוכשרה ברפואה משפטית של חיות בר, בעלת הסמכה בינלאומית ומנהלת מעבדה באוניברסיטה העברית באבולוציה מולקולרית. ההסמכה הבינלאומית שקיבלה הינה חדשה בנושא רפואה משפטית.

לצורך ההסמכה יש להוכיח לוועדה היכולות של המועמד, המועמד נבחן, מקבל תיק נבחן על חוות דעתו ובדקים את העדויות והתיקים בהם העיד בעבר. בארץ, ד"ר כחילה והסטודנטית שלה הן היחידות שקיבלו הסמכה ובעולם יש פחות מ-50 מומחים שקיבלו הסמכה (התעודה הוצגה ת/9).

ד"ר כחילה מבצעת את הבדיקות לגבי צייד וסחר בלתי חוקי עם רשות הטבע והגנים משנת 2000,

ומ-2005 בצורה מלאה מאז שקיבלה משרה באוניברסיטה העברית.

בחוות דעתה מסבירה ד"ר כחילה את שיטת הבדיקה לפיה נערכת בדיקה כימית לקביעת מיקומם של כתמים החשודים ככתמי דם. שיטת הבדיקה הגנטית כללה 3 שלבים : א. הפקת DNA. ב. הגברה של תוצרי DNA של איזורים שונים של גנים שונים במיטוכונדריה וקביעת מעקובות DNA שלהם. ג. זיהוי מעקובות DNA לרמה של מין בעל החיים ע"י השוואת המעקבות למאגר הנתונים העולמי והמאגר הישראלי של ד"ר כחילה.

במסגרת חוות הדעת (ת/10) נקבע כי בהתייחס לממצאים הבאים נמצאה זהות בין מעקובת הDNA שהוגברה לאחר הפקת DNA מהממצאים שנתפסו לבין מעקובת הDNA של חיית בר בישראל שהינה צבי מצוי וכי השוואות אותן מעקובות DNA שנמצאו אל מול מאגר המידע העולמי מלמד על דמיון לסאיגה (חיה ממשפחת הצבאיים, 89-98%) או לצבי תומפסון (99%) :

- א. מזוג נעלי עבודה שסומנו "ג.ג. 3" נלקחו שתי דגימות - רקמת בשר וכתם דם.
- ב. שלושה כתמי דם שנדגמו מסרבל כחול שסומן "ג.ג. 4"
- ג. נייר ספוג בדם ורקמת אוזן שסומן ע"י עמיצור.
- ד. כתמי דם שנדגמו מנרתיק לנשק ירוק - נמצאה השוואה מלאה רק בגדימה F11101M.
- ה. 2 שערות שהתקבלו במעטפה לבנה 1029.

בכל הנוגע לדגימות אשר נדגמו מנרתיק לנשק חום וכתם דם אחד מנרתיק לנשק ירוק נמצאה התאמה מלאה באחד האיזורים המיטוכונדריאליים לצבי מצוי במאגר הארץ ישראלי וכי לגבי האיזור השני שנבדק, איכות הרצף לא אפשרה קביעת מין בעל החיים. בהתייחס לדגימה מנרתיק הנשק החום L נמצא כי בהשוואה למאגר העולמי נמצאה התאמה של 89% - PROCAPRA PRZEWALSKII שזה מין עיזים באסיה.

העדה מציינת במפורש כי המוצגים הנ"ל למעט דגימה P מקורם בצבי ארץ ישראלי.

לגבי השערות במוצג "ג.ג. 2" - סומן במעבדה F11101P לא התקבלה תוצאה שכן DNA לא הוגבר בהצלחה.

עוד נקבע בחוות הדעת כי הדגימות מייצגות לפחות שני צבאים שונים.

ד"ר כחילה הסבירה במהלך עדותה באופן מפורט וייסודי כיצד התקבלו התוצאות והממצאים בחוות דעתה ת/10 . בהתייחס לבדיקת רקמת הבשר ע"ג הנעליים (דגימה F11101C) כי הצבי המצוי נמצא בתוך משפחת האנטילופות, אותה מעקובת DNA , שהשוותה למאגר המידע בישראל נמצאה בהומולוגיה מלאה, זהות מלאה לצבי ארץ ישראלי. בגן השני השוואה למאגר מידע עולמי מלמדת על דמיון של 99% לצבי טומפסוני וזהות והשוואה למאגר מידע בישראל, יש זהות DNA של צבי ארץ ישראלי.

בחקירתה הנגדית מסרה ד"ר כחילה כי כשהיא פותחת את המעטפה הדברים נרשמים במחברת במעבדה, מה שרשום בדוח זה מה שהיה בפנים, הבקשה היא לבדוק האם מדובר בחיית בר ואם כן איזה ולא מפרטים לרוב נסיבות האירוע.

תהליך העבודה שלה הינו אוניברסלי , שני הסמנים שעובדת איתם הינם אוניברסליים, דרך העבודה היא הגברה של DNA , כל DNA שמוגבר נקבע עבורו מעקובת ה- ד.נ.א שמושוות למאגר מידע עולמי ולמאגר מידע בישראל כך שמין החיה נקבע בהתאם להשוואה ולא בהתאם לבקשה מסוימת.

חוות הדעת נמסרה חזרה לרשות ב- 18.7.11, לא נשלחה חוות דעת לגבי המוצגים שנתקבלו ב- 9.2.11,

לא היה מקרה ששולחת חוות דעת לרשות והרשות החזירה לה אותה לתיקון, אין לה רישום, הרשות לא יכולה לתקן לה את העובדות, מהבדיקות שעושה במעבדה לא יכולה לגלות מה גיל המוצג.

ד"ר כחילה הסבירה כי דגימת ה DNA הינה אמינה במידה ומצליחים להוציא ד.נ.א. . במקרה הנוכחי לאור העובדה שאיכות מעקובת ה- ד.נ.א לא היתה טובה החליטה בנוגע לדגימה P לא להסתמך עליה בקביעה.

לאחר עיון בחוות הדעת ת/10, מסמך ההסמכה ת/9 ושמיעת העדה ד"ר כחילה אני קובע כי ד"ר כחילה הינה עדה מומחית מקצועית אשר משמשת מומחית ראשית בתחום השוואת ממצאים וקביעת זהותם על פי סוג החיה בישראל וכי נראה כי עם התקדמות המחקר בתחום מגדילה באופן עקבי האפשרויות הגלומות בהשוואת DNA לצורך שימוש הרפואה המשפטית בתחום. לאחר שהעדה הסבירה בחוות דעתה את האופן בו מבוצעות בדיקות המעבדה והסבירה תוצאות המעבדה מצאתי כי יש מקום לאמץ הממצאים אשר נקבעו בחוות הדעת ת/10 ועדותה בפני.

לציין כי מעדות ד"ר כחילה עולה כי העידה בעבר מספר לא מבוטל של פעמים בפני בתי המשפט השונים במסגרת חוות דעת שנתנה בתיקי החקירה של רשות שמורות הטבע ומעיון מדגמי שערכתי בתוכנת ה"תקדין" עולה כי אכן נוהגים בתי המשפט השונים להסתמך על חוות דעתה של ד"ר כחילה ולאמצם במסגרת ההכרעות השיפוטיות שעמדו בפניהם (ור' לדוג' ת.פ (נתניה) 5745/06 - מדינת ישראל נ' סלאמה מחמוד ואח', תק-של 2009(1), 32694(30/03/2009), עפ"א (נצרת) 126/08 - מסעוד תאבת ואח' נ' מדינת ישראל, תק-מח 2008(4), 15023(02/12/2008) המפרט הסתמכות בית משפט קמא בתיק ת.פ 603/05 בית משפט השלום קצרין, ת.פ (רמלה) 1500/07 - רשות שמורות טבע - תביעות נ' שאוקי אבו ריש ואח', תק-של 2008(4), 2806(23/10/2008), עפ"א (נצרת) 25/08 - נביל בן לוטפי מנסור ואח' נ' מדינת ישראל, תק-מח 2008(3), 15372(01/09/2008), ת.פ (חיפה) 2013/06 - מדינת ישראל נ' מ.א. ואח', תק-של 2008(2), 11744(03/04/2008).).

יב. עד תביעה מר ברנרד שכטר (להלן: "מר שכטר"):

מומחה התביעה מר ברנרד שכטר שימש 5 שנים כקצין מעבדת נשק ו - 14 שנה כראש מעבדת נשק במחלקה לזיהוי פלילי במטה הארצי. משנת 2000 משמש אזרח עובד מעבדת הנשק במעבדה. מר שכטר ערך את חוות הדעת בתיק זה שסומנה ת/48.

במסגרת חוות הדעת ת/48 נמצא כי רובה הצייד מסוג ברטה אשר נתפס בחזקת הנאשמים באירוע נשוא תיק זה ירה את שני התרמילים אשר סומנו במעבדה "פ2 ו - פ3 וסימנם בתיק החקירה "ג.ג.10 6.11.10" שעל פי תיק החקירה נתפסו על ידי אייל רנן ביום 6/11/10 באיזור חירבת מרון בשטח אש 100 ליד שרידי צבי (ת/65), העבירם לעד משה גלילי, משה גלילי ציין בדו"ח מיום 2/2/11 כי קיבל התרמילים מאייל רנן ונדף מהם ריח אבק שריפה והעבירם לעד גל

גלילי אשר קיבלם (ת/23) והעבירים לעד ליעד לינג (ת/38) עם סימונם "ג.ג.11.10".

עוד נקבע בחוות הדעת ת/48 כי רובה הבנלי אשר נתפס אף הוא ברשות הנאשמים במקרה זה ירה התרמיל אשר סומן במעבדה "19" שהינו מסומן בתיק החקירה כ - "ג.ג.11.11 29" אשר נתפס בשטח אש 100 ע"י העד גבאי כאמור בעדותו (ר' הדו"ח ת/45) , נמסר למשה גלילי (ת/45) אשר העבירו לגל גלילי (ת/23) וזה העבירו לליעד לינג (ת/40).

במסגרת עדותו הראשית הסביר מר שכטר באופן סדור כי קיבל שני רובי צייד מסוג ברטה ובנלי , כולם 12 גייג' - וכן קליבר קיבל גם שלושה תרמילים , בקליבר 12 גייג' , אחרי שחרט על התרמילים, המוצגים , בדק את זה במיקרוסקופ ההשוואתי שהיה במעבדה . מהבדיקה הזו מצא שתרמיל פ-1 לא מתאים לתרמילים פ-1 ו - פ-3. כלומר נורו מרובי ציד שונים. התחמושת בה עשה שימוש בניסוי קיבלה את הסימנים של הרובה על פני הסדן שלו, הסימן של נוקר, שן פולטת, שן חולצת ואת הדוגמאות כנגד המוצגים בדק שוב את התרמילים מתחת למיקרוסקופ ההשוואתי. את הקביעות המפורטות לעיל בחוות הדעת קבע בוודאות. הוא הסביר כי הוא בודק את הכל ואחר כך לפי פרוטוקול של מעבדת נשק של 1985 יש חו"ד שנייה המשמשת בקרת איכות שמומחה אחר, בודק את המוצגים ומוסר לו גם את התוצאות. הבודק הנוסף במקרה זה הינו פאבל וורץ והוא חותם על ההשוואה. אחרי הבדיקה של העד ולאחר רישום התוצאות במחשב, העד לוקח את התרמילים מהמיקרוסקופ ונותן למומחה הנוסף המוצגים ביד, ללא שקיבל את האינפורמציה והוא עושה בדיוק את הבדיקה שלו במקביל ואחר כך הוא רושם את התוצאות על המחשב והוא חייב לחתום.

מדובר בבדיקה מדויקת. כל התמונות מתיק החקירה (ת/49 - דפים 11,12,13,17) היא מהמיקרוסקופ ההשוואתי. יש קו הפרדה בין התרמיל שנורה והמוצג הנבדק.

לשאלות ביהמ"ש האם יש מספר מסוים של נקודות השוואה כמו בט"א שמעבר למספר נקודות הזה נהוג לקבוע את ההתאמה השיב מר שכטר בשלילה וכי המינימום שחייבים להיות 4 קווים, אחרי הרבה שנים של ניסיון, הם בודקים את השלילי כל הזמן עד שמגיעים לחיובי. יש מוצג ויש ניסוי, בהתחלה זה שלילי, הוא בודק אזור אחר , התוצאות שלו אם הגיע לחיובי זה מגיע לשפיץ של המשולש אם לא הוא ירד לכיוון שלילי. זה אזור קטן של הנוקר ומצא הרבה אזורים שהמומחה יכול להגיע לתוצאה שזה חיובי. כל צילום זה אתר אחר וזווית אחרת.

התמונות המוצגות הינן תזכורת של מה שראה בתוך הסימן של הנוקר, זה אזור קטן, לא צילם הכל , רק משהו שרצה לזכור. כל הסימנים שראה כשקיבל את התוצאות שזה כיוון חיובי. אפשר לראות אפילו (מצביע על החלק הימני) 3/ , יש קו שהוא מתחיל קצת סיבוב והוא ממשיך הלאה למעלה. מפנה ל-13, ישנו קו ועל ידו יש קו , גם למעלה יש קו, אפשר לראות נקודה קטנה ,

העד ציין כי בתמונות לא רואים ברור את הנקודה בגלל עומס של אור , היו הרבה ימנים בתוך הנוקר, לא צילם את הכל, זה תזכורת של חלק ממה שראה.

לשאלת ב"כ הנאשמים האם כדורים מסוג אחר יכולים להשאיר סימנים שונים ממה שרואים בצילומים אם יורה אותם מאותו רובה השיב מר שכטר כי זה תלוי בחומר, אם החומר יותר קשה הוא לא משאיר סימנים. הוא לא רשם באיזה סוג תחמושת השתמש בבדיקה , מדובר בבדיקה מדעית לכל דבר, לאחר שנורו כדורים מ - 900 אקדחים מסוג גלוק.

בחקירתו החוזרת ציין כי הם מנסים לעשות הבדיקה באותו סוג של התחמושת, אם זה רמינגטון אזי משתמשים ברמינגטון. אם זה סוג אחר הם מחפשים סוג דומה אך לפעמים זה קשה אבל מנסים להשתמש עם אותו סוג כי זה יותר קל. העד שכטר השיב לשאלת בית המשפט כי אם ישתמש בחומר רק יותר מזה של התרמיל שנתפס, יראה יותר סימנים בתרמיל שבניסוי מאשר בתרמיל שנתפס.

עדותו של המומחה מר ברנרד שכטר הותירה רושם אמין ומקצועי. מר שכטר הינו מומחה בתחום הבליסטיקה ובאמתחתו למעלה משלושה עשורים של ניסיון בתחום השוואת תרמילים וכלי נשק. הסבריו של המומחה שכטר עלו בקנה אחד עם ההיגיון הבריא באשר לשיטת ההשוואה הנהוגה במעבדת הנשק והוא אף גיבה חלק מקביעותיו החד משמעיות בתצלומים מתוך תיק העבודה (עמ' 11,12,13). אכן, אין בעין בלתי מיומנת ובלתי מזוינת לעמוד על כלל נקודות ההשוואה שנמצאו על ידי המומחה שכטר באמצעות מכשיר המיקרוסקופ בו עושה שימוש ולכך אף מפריעה במידה איכות הצילום והבזק האור בשעת הצילום אך ניתן לראות הדמיון המסוים וחוסר השונות בין חלקי הצילום. התרשמות זו לצד הצהרת המומחה שכטר כי נמצאו סימנים זהים רבים בעת הבדיקה והעובדה כי מומחה נוסף, שפרטיו מופיעים בתיק העבודה לצד חתימתו ואישורו מבססים אמינותה של בדיקת מעבדת נשק במקרה שבפני.

כמו כן אין בידי לקבל טענת ב"כ הנאשמים כי המומחה שכטר לא ערך הבדיקה באותו סוג תחמושת ומכאן כי תוצאותיה שגויות. אכן, המומחה שכטר אישר כי מנסים לבצע הבדיקה באותו הסוג וכי שימוש בחומר קל מהתרמיל שנמצא יראה סימנים רבים יותר משימוש בחומר קשה יותר מהתרמיל שנמצא. לאור העובדה כי נמצאו נקודות השוואה רבות כפי שעולה מחוות הדעת ת/49 לא נראה כי אי תיעוד סוג התרמיל יש בה משום פגם ממשי היורד לשורשו של עניין באשר שימוש בסוג תחמושת קשה יותר היה אמור להשאיר מספר סימנים קטן יותר ולא כך הוא במקרה זה.

מומחיותו של מר ברנרד שכטר אף הוכרה בשורה של פסקי דין אשר העדיפו חוות דעתו על פני חוות דעת הצד שכנגד או הסתמכו על חוות דעתו תוך אימוץ מסקנותיה ור' לדוג' רשימת פסקי הדין כדלקמן כפי שהופיעה בחיפוש שערכתי בתוכנת התקדין :

תפ (חיפה) 6088/07 - מדינת ישראל נ' שחר מזרחי, תק-מח 2009(2), 8891(07/06/2009).

תפ (נצרת) 4782/05 - מדינת ישראל נ' כיוף ענאן ואח', תק-של 2007(3), 3546(12/07/2007).

תפ (קצרין) 526/06 - מדינת ישראל נ' נבואני בן עלא לביב ואח', תק-של 2007(2), 24935(05/06/2007).

תפ (קצרין) 641/04 - מדינת ישראל נ' הנו בן נאיף סלימאן ואח', תק-של 2006(3), 20482(12/09/2006).

תפח (תל-אביב-יפו) 1075/04 - מדינת ישראל נ' מאיר צדוק, תק-מח 2006(2), 8267(19/06/2006).

תפח (תל אביב) 1131/03 - מדינת ישראל נ' מקייטן שניר, תק-מח 2006(2), 31(03/04/2006).

פרשת ההגנה וממצאי מהימנות ביחס לעדי ההגנה:

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשמים והפקח חגי קרבל.

א. עדות נאשם 1 פאיז סלאמה :

נאשם 1 טען בחקירתו הראשית כי הינו כבר יותר מ-20 שנה צייד ומחזיק ברשיון צייד.

באותו יום של האירוע הנטען, יצא מהבית עם נאשם 2 על מנת לצוד חזירים, הגיע לאזור עין זיתים ליד דלתון, יש שם חורש שטח מותר בציד, מישהו הקפיץ אותם לאזור עין זיתים, ירדו לשם ברגל, היה גשם וערפל, לא הלך להם כמו שצריך בציד ואז ביקש מאח שלו לבוא לאסוף אותו מהקבר למטה, קבר רבי בן עוזיאל. מהאזור שירדו זה שטח אחר, לא שטח אש 100 , הוא צד בחורש מהחצר עד הקבר,

יודע שהאזור היה מותר לציד, ומכיר את השטח טוב מאוד. הוא צד בחורש.

הקפיץ אותם דוד שלו בשם ג'אבר סלם. בחזרה אסף אותו אח שלו ראיק.

נאשם 2 טען כי היו לו שני רובי ציד שלו, רובה אחד היה לו כוונת לייזר עם נקודה אדומה ופנס, היה פנס גם לנאשם 2 והיה להם בקבוק מים ותחמושת בכיסים והיה לו גם סכין.

הוא ידע שצריך לתאם רק אם הצייד ליד הגבול של שמורת הטבע.

בחקירתו הנגדית אישר נאשם 1 כי שהו בשטח כ - 3 שעות, היו רק שני אנשים עם שני פנסים,

אישר כי לפעמים האירו וסרקו את השטח , נאשם 2 לפעמים היה מאיר קדימה וכשנאשם 1 היה שומע משהו היה מאיר ועושה סריקה.

על הטענה כי הפקחים ראו אותם יורדים מצפון לדרום השיב כי יכול להיות שהיה שם צוות אחר, אם ראו פה פנסים, למה לא תפסו אותם בתוך השטח, תפסו אותנו בכביש הראשי, הכל מסודר בתוך הנרתיקים. נאשם 2 מסביר את חתיכת הבשר על הנעל שלו בכך שהרי הלכו כ-3 או 4 שעות בתוך היער והיה בוך, היה גשם, אז הכל אצלו היה נקי, הסכין שלו הייתה נקייה, לא היה דם, יש רק חתיכת בשר אחת שנתפסה על הנעל וכי לא קרא שהיו כתמי דם על הנעל.

לטענתו אם הוא רוצה לצוד, הוא צריך גם לשחוט ולסדר, אז יהיה כולו מלא בדם, ולא היו כתמי דם.

הוא אינו יודע אם היו כתמי דם על סרבל נאשם 2 .

לשאלת בית המשפט אמר כי הפקחים תפרו לו תיק.

עם זאת אישר נאשם 1 כי שאלו אותו לגבי כתמי הדם על הנעליים ואמר שיכול להיות שזה מהאטליז כי הוא עובד

באטליז. לטענתו הוא היחיד שירה, הנרתיקים היו מקופלים ושם אותם בכיס, לא יודע איך הגיעו כתמי דם לנרתיקים והמכנס שלו היה נקי. נאשם 2 אישר כי יודע שיש צבאים בשטח אש 100, הוא מסר כי בעונת החורף, אצלהם באיזור חורפיש זה אזור של יער, יער זה סבך, ובחורף החזיר לא מתקרב למטעים ולא לשדות, הוא נכנס ליער ומחפש לאכול בלוט. הם הלכו לשם, מעל קבר רבי בן עוזיאל, כי שם זה חורש ולא יער ואפשר חופשי להיכנס בין העצים ולבצע סריקות. בעונה הזו בחורף החזיר עושה חפירות ומחפש כל מיני תולעים וקל יותר למצוא אותם ולאתר אותם.

נאשם 1 מכחיש כי בחודש נובמבר 2010 היה בשטח אש 100, לא יודע מאיפה התובעת מביאה את ממצאי חוות הדעת, אם היה צד צבי הרי הסכין הייתה צריכה להיות מלוכלכת והוא היה צריך להיות כולו מלוכלך, אז מצאו רק חתיכת בשר אחת - איך ישאר נקי?! היה להם בקבוק מים אחד לשניהם, הפקחים שהיו מעורבים בפרשה קודמת (נ/1), הרובים והציוד נשאר אצלם יומיים והפקח הוא לא אמין ויכול לעשות הרבה דברים.

כאשר נשאל ע"י התובעת מדוע לא ענה על הרבה שאלות בחקירתו השנייה השיב כי חשב שהולכים לסגור שם את התיק, ראה שם את החוקר מתחיל להראות לו תמונות ותמונות של שרידים של צבי וטרקטורון, והתחיל להגיד לו דברים והיה בשוק ובהלם אז אמר לו להוריד טורים ושהוא צריך להתייעץ עם עורך דין, כי ראה שם משהו מלוכלך הולך להיות. נאשם 1 ציין כי אי האמון נוסע מהסיפור שהיה אצלהם וגם אנשים אצלהם מהכפר בפרשה שהשתילו דורבן, ראה את זה בעיתונות.

כאשר נשאל כיצד נבע חוסר האמון מסיפור הדורבן שארע רק ב 2012 לא השיב נאשם 1 לעניין ורק ציין כי הבין שמהו מסריח מכך שהחוקר הציג לו שרידים ומכתב מהמומחה. לאחר שהראה לו השרידים וכתמי הדם הפסיק לענות בחקירתו.

כאשר נשאל על ידי בית המשפט מדוע הפסיק לשתף פעולה בחקירתו עוד טרם הציגו לו הממצאים השיב כי בהתחלה כשנכנסנו לחוקר היה התיק פתוח והוא הראה לו דברים ותמונות ושאל מה דעתו ואם זו הנעל שלו עוד לפני שהתחיל לרשום משהו. התיק היה על השולחן עם תמונות ותמונה של טרקטורון ושרידים, רק אחרי זה התחילו בחקירה.

לשאלת בית המשפט, אם כן, מדוע לא אמר מייד לחוקר, כבר בשאלה הראשונה, שלא רוצה לענות ושידבר עם עורך דין, אלא ענה לשאלות הראשונות עד שהגיע לשאלה על שני הרובים השיב כי אינו זוכר מה ענה, אך יודע שבסוף אמר שלא רוצה לענות ושעורך הדין יטפל. נאשם 1 אישר כי על חלק מהשאלות ענה מה שהוא יודע. לגבי השאלה מדוע צריך שני רובים השיב כי לא ענה שכן כנראה נכנס ללחץ ואמר שלא רוצה לענות עד שיגיע עורך דין.

נאשם 1 מכחיש כי אמר כי אחיו היה עימם בצייד שכן לדבריו "מה הסיבה שאגיד את זה, מה האינטרס שלי, זה יעזור לי במשהו?! להיפך".

מצאתי את עדותו של נאשם 1 בלתי מהימנה בנקודות שבמחלוקת ובעיקרי עדותו. עדותו היתה מלווה בתשובות מתחמקות ובעדות כבושה.

נאשם 1 אומר בהודעתו ת/1 כי "מישהו הקפיץ" אותם אך לא מציין מיהו אותו אדם. בהודעתו ת/13 מיום 2/5/11 ניתנה לנאשם 1 הזדמנות נוספת למסור שמו של האדם שהסיע אותם למקום הצייד על פי טענתם אך שוב מסרה למסור שמו

(ש' 54 ואילך). עם זאת, בעת מסירת עדותו "נזכר" נאשם 1 בשמו של אותו נהג שהסיעם וזאת בחלוף ארבע שנים וחצי מיום ביצוען של העבירות לכאורה וגם אז, הגדיל הנאשם לעשות ונמנע מלזמנו לעדות מטעם ההגנה - עובדה אשר מכרסמת באופן ממשי במהמנות גרסאות הנאשמים אשר יכולים היו לאשש גירסתם בגין מקום הציד והיעדר שותף שלישי לציד אך בחרו שלא לעשות כן.

תיאור התנהלות החקירה בידי נאשם 1 תמוה בלשון המעטה. לדבריו היה "המום" מהממצאים שהוצגו לו וחדש בפקחים כי השתילו ראיות כנגדו לאור הפרשה נ/1 והממצאים שהציגו לו. עם זאת, אין חולק כי ה"פרשה" נשוא נ/1 באה לעולם רק שנה לאחר האירוע נשוא מקרה זה כך שלא יתכן שנאשם 1 חשד בפקחים בשל "פרשה" זו ומכאן כי איזכור הפרשה בא להשחיר פני הפקחים המעורבים ותו לא. כמו כן התקשה נאשם 1 להסביר מדוע ענה על חלק מהשאלות תוך עשיית שימוש בחסיון מפני הפללה עצמית ואילו על חלק אחר של השאלות לא ענה ולאחר עיון בהודעתו ת/13 אין בידי לקבל טענותיו כי ענה רק על מה שידע. כאשר עומת על ידי בית המשפט עם העובדה כי סרב לענות על שאלה שבידיעתו השיב כי נלחץ. גם לגירסתו התמוהה כי החוקר הראה לו התמונות לפני החקירה ולכן שמר מיד על זכות השתיקה לא מצאתי תימוכין בשעה שאף החוקר לינג לא נשאל על כך דבר בחקירה הנגדית ומכאן כי אין העובדה כי החוקר לא הציג הממצאים טרם תחילת העדות ואינה במחלוקת.

נאשם 1 מאשר כי חלק מהזמן האירו הוא ונאשם 2 את השטח כחלק משיטת הצייד וכך עשה גם בהודעתו, הוא ידע עוד מחקירתו ת/11 כי הפקחים הבחינו בפנסים באיזור שטח אש 100 אך לא ציין כי היה ערפל באותו היום ולא עשה כן גם בהודעתו ת/13 וזאת עד ש"נזכר" בעובדה חשובה זו בעת מתן עדותו בבית המשפט בחלוף ארבע שנים מיום חקירתו האחרונה ת/13.

גם בהסבריו של הנאשם 1 בגין הימצאות רקמת בשר השייכת לצבי על נעליו לא מצאתי ממש. הנאשם 1 טען בתחילה כי לא הגיוני שתימצא חתיכת בשר של צבי על נעליו וכי יתכן ונדבקה מהבזץ שכן אם היה צד היו עליו הרבה כתמי דם. נאשם 1 מתעלם בתשובתו זו מעדויות הפקחים בגין שיטת ציד הצבאים המותירה את נטילת הצידה למועד מאוחר יותר ממספר סיבות וכן את העובדה כי גירסתו בנקודה זו הינה עדות כבושה לאחר שסירב לענות על אותה השאלה בחקירתו ת/13 בחודש מאי 2011.

משקבעתי כי עדותו של העד גל מהימנה וכי לא השתיל או בדה ממצאים ומוצגים, עדותו של העד אייל רנן הוגשה בהסכמה ומשקבעתי כי חוות דעתו של המומחה מר ברנרד שכטר מדעית ואמינה הרי שהוכח כי בוצע ירי באמצעות נשקו של נאשם 1 בסמוך ליום 6/11/10 בשטח אש 100 בסמוך למקום מציאת שרידי צבי טריים אשר נצוד במקום. הצדדים הסכימו שלא לייחס לנאשם 1 חשד לביצוען של עבירות אחרות ביום 6/11/10 אך נאשם 1 אינו טוען כי אדם אחר עשה שימוש בנשקו במועד זה ומכאן כי לכל הפחות הוכחה נוכחותו של נאשם 1 בשטח אש 100 במועד המוקדם לאירוע נשוא כתב האישום ומכאן כי גם גירסתו זו במסגרת הודעותיו ועדותו נשללה.

ב. הנאשם 2, מרעי עלא :

בחקירתו הראשית העיד כי הנאשם 1 ביקש ממנו ללוות אותו לציד חזירים. הוא לא מכיר את השטח, ואילו נשאם 1 מכיר את השטח טוב מאוד. היה מזג אוויר קשה, סוער, ערפל, רוחות. היו יריות אבל הוא לא פגע. במהלך ההליכה שמע יריות שלא הנאשם 1 ירה אותן. הוא אמר שהם מעל שטח אש 100 ויכול להיות שמדובר באימונים צבאיים. כשהגיע לקבר עצרו והחליטו, עקב מזג האוויר, להתקפל ולחזור הביתה, אז הנאשם 1 התקשר לאחיו שבא לאסוף אותם. הוא מאשר כי ואדם נוסף הקפיץ אותם למקום הצייד.

נאשם 2 ציין בחקירתו הנגדית כי לא מכיר את האדם שהקפיץ אותם לציד אך נאשם 1 אמר לו אחרי האירוע שמדובר בדוד שלו. אין לו שום אינטרס להגיד שאחיו היה איתם בצייד שכן אח שלו היה במעצר בית באותו זמן.

נאשם 2 מסר כי אינו זוכר שהורידו ממנו את הסרבול בחקירה ת/12 ושראו עליו כתמים ונתנו לו משהו אחר ללבוש. תשובתו לממצא מציאת כתמי דם צבי על הסרבול הינה "מדוע רשות שמורת הטבע לא צילמו" וכי "יכלו לצלם את הסרבול עם כתמי הדם, אם היה סרבול בכלל."

לשאלת התובעת אישר כי חתם ע"ג הקבלה כי מסר הסרבול אך טען כי חתם אך לא קרא שכן היו רטובים ועייפים וגם לא הביאו להם בגדים להחלפה.

לאחר שהתובעת הקשתה בנושא אישר נאשם 1 כי הוא לבש סרבול אבל לא זוכר שמסר אותו לחוקר.

נאשם 2 הכחיש כי שוחח עם הפקח חגי קרבול לאחר האירוע אבל יכול להיות כי היו חברים ולא זוכר אם ביקש ממנו לעזור או שיבטל א התיק נגדו.

נאשם 2 עבד עד המקרה בחברה להגנת הטבע, הם לא הרשיעו אותו אבל הפסיקו לו את העבודה אחרי יומיים למשך שלושה חודשים ואחר כך פוטר בגלל הסיפור הזה בלי כל הרשעה.

עדות של נאשם 2 הותירה רושם בלתי אמין, מתחמק וחלק מעדותו כבושה.

נאשם 2 בחר לציין בחלופ ארבע וחצי שנים ושתי הודעות שמסר בחקירתו ת/12, ת/14 כי היה ערפל באותו לילה. נאשם 2 עשה כן לאחר ששמע עדויות הפקחים בבית המשפט, לאחר שלא ציין עובדה זו באף אחת מהודעותיו בחקירה וטוען זאת כיום לאחר שמסר בהודעתו ת/12 כי הצייד ארך מספר שעות ובמהלכו היה נאשם 1 מאיר על החזירים שורה כאשר רואה חזיר - עובדות אשר אינן מתיישבות עם ערפל וחוסר אפשרות לראות אורות.

גירסתו של נאשם 2 בבית המשפט ובהודעתו ת/14 בנוגע לסרבול תמוהה למדי. נאשם 2 טוען כי אולי יש לו בעיות זכרון אך לא הביא על כך עדות או ראיה כלשהי. מאידך, הציגה המאשימה קבלה ת/28 בה מאשר נאשם 2 בחתימת ידו נטילת פנס "מגלייט" וסרבול כחול. בתחילה טען בפני נאשם 2 כי ספק אם היה כלל לובש סרבול באותו היום ("אם היה סרבול בכלל") אך אחר כך חוזר בו ומאשר כי היה סרבול. גירסתו של נאשם 2 בנקודה מהותית זו (שהרי מהסרבול הוכח בפני כי נדגמו כתמי דם השייכים לצבי ארץ ישראלי) תמוהה עוד יותר למקרא הודעתו בחקירה ת/12, ש' 30-31 שם נשאל במפורש מהם הכתמים שעל הסרבול שלו והוא משיב כי זה מהבוץ. משאלה ומתשובה זו אני למד כי הסרבול אכן נתפס באותה נקודת זמן מהנאשם 2 וכי אכן נראו על הסרבול בנקודת זמן זו כתמים החשודים ככתמי דם ודם חיית בר.

הסברו של נאשם 2 למציאת כתמי דם צבי ע"ג הסרבול כי מדובר בבוע נסתרה בחוות הדעת.

בנסיונו של נאשם 2 ונאשם 1 להסתיר זהות מי שכביכול הסיעם למקום הצידי (ר' לעיל התייחסות לעדות נאשם 1) מסר נאשם 2 בהודעתו ת/14 כי מי שהסיעם היה חברו של נאשם 1 שהוא אינו מכיר ואילו בעדות בפני אין מדובר בחבר של נאשם 1 כי אם דוד שלו והדבר נאמר לו על ידי נאשם 1.

הנאשם 2 כבש עדותו בפרט מהותי שהינו עובדת שמיעת יריות נוספות באותו הלילה שלא נורו על ידי נאשם 1 ונאשם 1 הוא שהסביר לו כי מקורן בשטח אש 100. עם זאת, נאשם 2 אינו מזכיר פרט חשוב זה בהודעותיו בחקירה ת/12, ת/14 ואף נאשם 2 אינו מזכיר פרט זה בהודעותיו בחקירה ובפני בית המשפט ונראה כי אזכור פרט זה שאינו מקבל תימוכין מאיש והמועד המאוחר בו הושמע תמוה ונועד אך ורק להסביר כיצד יתכן שהפקחים שמעו יריות המגיעות מאיזור שטח אש 100 בשעה שהנאשמים טוענים בכלל כי ירו במקום אחר.

ג. עד ההגנה חגי קרבול (להלן: "העד קרבול") :

עד זה נמנה על רשימת עדי התביעה אך זומן להעיד כעד הגנה לאחר שהתביעה ויתרה על העדותו.

בחקירתו הראשית סיפר העד קרבול כי הועסק ברשות שמורות בטבע והגנים כ - 4 שנים.

בנוגע לנוהל תפיסת נשק ע"י הפקח ציין כי פקח שתופס את המוצגים ורושם אותם, מעביר זאת לחקירות, שם הוא צריך להישמר בכספת של הרשות.

ציין כי כל מקום שיש בו בעלי חיים יש ציידים.

ציין שלא נכח ממש בחיפוש, לא ממש היה צמוד, לא ראה לא דם, לא נוצות לא כלום, לא זוכר שחיפש גם.

בנוגע לזכרון הדברים שרשם על שיחתו עם נאשם 2 אמר כי אינו זוכר, לא יודע מהיכן יש לנאשם 2 את מספר הטלפון שלו, לא זוכר את השיחה, מזהה שזה כתב היד שלו על גבי הדוח, אך סביר להניח שאם רשם זה קרה.

כמו כן אינו זוכר השיחה שקיבל ביום 30.1 מדני מנהל בית ספר שדה במירון, העד קרבול לא היה אחראי על החקירה, דיבר עם גל גלילי והוא אמר שאין להם באמת איך לקשור אותו לשם, אין ט.א.. העד קרבול לא עשה כלום עם זה. הוא יודע שלא היה שום דבר שיקשור את מגיד אחיו של נאשם 2 לעבירה חוץ משמועות, הם לא ראו את מגיד בלילה.

לגבי סיום עבודתו ברשות מסר כי בעקבות "הפרשה" נשוא נ/1 המנהל שלו סעיד חמוד עשה עבירה - הכניס תיק עם דורבן לתוך תא המטען שלו, העד קרבול חיפה עליו, אחרי כל הברורים ביקשו ממנו ומהעד גל להתפטר.

בחקירתו הנגדית מסר שוב כי לא זוכר השיחה נשוא ת/66 אך מאשר כי רשם הדו"ח, הוא פגש כמה פעמים את נאשם 2 בבית ספר שדה שם עבד וכך גם אחיו מגיד ופעם אחת כשהיה בכפר אך לא בתור נחקר או עצור.

במסגרת החקירה החוזרת הוגש גם מזכרו של העד קרבל נ/3.

מעיון בת/66 עולה כי בתאריך 31/1/11 התקשר נאשם 2 לעד קרבל כי הם (הרשות) "עושים טעות ולא כדאי לו (לעד קרבל) להסתבך איתו". העד קרבל שאל את נאשם 2 אם הוא מאיים עליו ונאשם 2 אמר "שלא אבל שלא נתעסק איתו והוא גם יכול לעזור לנו אבל בתנאי שנבטל את התיק שנפתח... כמו כן הוא אמר שאם אני לא אעזור לו אני לא אוכל להיכנס לכפר חורפיש". כמו כן ציין נאשם 2 מספר פעמים כי יכול לעזור לרשות בתפסות.

ממזכר נ/3 עולה כי מנהל ב"ס מירון, מקום עבודתו של מג'ד - אחיו של נאשם 2 עובר למעצרו, התקשר וביקש כי לא יקשור אותו לאירוע כי נמצא במעצר בית, נשאר לו עוד ימים ספורים למעצר הבית, הוא ילד טוב ולא מגיע לו להסתבך. העד קרבל אמר לו שזה לא בידיו ולא יכול לעזור לו.

עדויות של העד קרבל הותירה רושם אמין, היתה עקבית למדי ולא התרשמתי כי היעדר זכרוננו בנוגע לשיחות נשוא ת/66, נ/3 הינן פרי התחמקות או חוסר נעימות וזאת בשל הזמן הרב שעבר (למעלה מארבע שנים), העובדה כי אינו מועסק בשנים האחרונות ברשות ותפקידו המשני באירוע כפי שעולה מנ/2.

עוד התרשמתי כי על פניו הדברים שנרשמו על ידו בדו"חות ת/66 ו - נ/3 משקפים המציאות שכן לעד קרבל לא היה כל אינטרס להעליל על נאשם 2 או לפגוע בחקירת האירוע.

מת/66 אני למד כי נאשם 2 כלל לא היה חבר של העד קרבל כפי שניסה לטעון בחקירתו הנגדית והעד קרבל ציין במפורש כי לא ידוע לו מהיכן קיבל נאשם 2 את מספר הטלפון שלו לאור ההיכרות השטחית מאוד שהיתה ביניהם. עוד אני למד כי משיחה זו בה משמיע נאשם 2 איומים מפורשים על העד קרבל לצד הבטחות כי לא בחל בביצוע עבירות נוספות לכאורה (איומים) במטרה להלך אימים על איש רשות אכיפת החוק במטרה להשפיע על החקירה לרעה.

הגם שעולה כי היה נסיון להשפיע על החקירה בנ/3 באופן שמג'ד - אחיו של נאשם 2 לא יחקר בפרשה, לא נראה כי לשיחה זו היתה השפעה כלשהי באשר העד קרבל לא היה מעורב כלל בחקירה, העד גל כלל לא נשאל על שיחתו זו עם העד קרבל ועל השפעתה, אם בכלל, על מהלך החקירה ואף לא העד המרכזי לעניין החקירה שהינו העד לינג אשר נשאל באופן כללי על אי חקירתו של מג'ד - אחיו של נאשם 2 בפרשה ולא עומת עם שיחת הטלפון נ/3 והשפעתה על שיקולי החקירה ומכאן כי אין לייחס משקל לשיחה זו.

דין והכרעה :

לאחר שמיעת עדויות עדי ההגנה והתביעה, עיון בראיות הצדדים וטיעוניהם מצאתי כי יש מקום להעדיף עדויות עדי התביעה ולאמץ עדותם כאמינה וזאת על פני עדויות הנאשמים אשר נמצאו בלתי אמינות בהתייחס לאירועים נשוא תיק זה והכל כמפורט מהטעמים לעיל. כמו כן ולאור העובדה כי הראיות בתיק זה הינן נסיבתיות הגעתי לכדי מסקנה כי התביעה הוכיחה כי אשמתם של הנאשמים במיוחס להם הוכחה מעבר לכל ספק סביר והכל מהטעמים כדלקמן :

1. ראיות נסיבתיות - ההלכה הנוהגת

סעיף 1 לחוק להגנת חיית הבר מגדיר "צידה" קובע כי :

"לרבות עשיית מעשה מתוך כוונה לפגוע בחייה, בשלומה או בחירותה שלחיית בר, או להדריך את מנוחתה, או לסכן את התפתחות הטבעית של ביציה, או של כל תולדה אחרת שלה;"

ההגדרה לעיל הינה הגדרה רחבה למדי של מעשים נכנסים לגדרה של "צידה" ומבססים עבירה של ציד אסור בנסיבות המתאימות שכן השימוש במילה "לרבות" מלמד כי אינה רשימה סגורה.

השימוש שעושה המחוקק בלשון "עשיית מעשה", ללא פרשנות או הגבלה, מלמד כי כוונת המחוקק לכלול במונח זה גם ביצוע מעשים שמטרתם פגיעה בחיות בר ולא רק מעשים ישירים שיש בהם כדי לגרום לפגיעה עצמה.

עצם הפגיעה הפיזית בחיית הבר קשה להוכחה. עבירת הציד נעברת בשטח גיאוגרפי נרחב, מטבע הדברים נטייתן של חיות לנוע בשטח וכך גם הציידים הדולקים אחריהם וגם אם מדובר במלכודות נייחות הרי שרבים מקומות המסתור של חיות הבר מכדי לתצפת על כולם בכל רגע נתון. קביעת המחוקק כי ניתן להעניש אך ורק בגין פגיעה בחיות הבר הייתה הופכת את העמדתם של הציידים והרשעתם בדין לנדירה ותפגע באפקטיביות האכיפה בתחום לרבות בהגנה על חיות הבר העומדת לנגד עיני המחוקק בחוק זה שכן חיות אלו נמצאות בסכנה ממשית של הכחדה לאור פגעי הטבע ופגעי האדם ובראשם ציד בלתי חוקי.

עם זאת, אל לו לבית המשפט להרשיע כל אימת שאדם נמצא בסמיכות לאזור ציד או לאמצעי ציד. הקביעה כי כל מי שימצא בסמוך לחיית בר או באזור מחיית הוחזק אוטומטית כמעט כאשם בעבירת ציד לא חוקי תביא ללא ספק להרשעת חפים מפשע.

נטל הראיה מוטל על כתפי התביעה להוכחת כל יסודות העבירה, לרבות הכוונה הפלילית, ואין די בחשד בלבד. בהעדר ראיה ישירה כמו הודאה או תיעוד מעשה פגיעה בחיה, ניתן להסיק ביצוע עבירת הציד גם מראיות נסיבתיות, אך זאת רק כאשר אותן ראיות מוליכות למסקנה הגיונית אחת ויחידה בדבר אשמתו של הנאשם.

ראה לדוגמא בנושא הרשעה בגין ראיות נסיבתיות ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד מקדאד, פ"ד(5), 221, 234-235 (2002).

ראיות נסיבתיות נבחנות על ידי בית המשפט על פי מבחן תלת שלבי, כפי שנקבע בפסיקה ונסקר בהרחבה ב ע"פ (מרכז) 45128-12-10 - נאשם 2א באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל, תק-מח 2011(2), 11138 בהקשר לעבירת הציד הבלתי חוקי:

"הדעה המקובלת בפסיקה היא, שהערכת משקלן שלראיות נסיבתיות לא נעשית על פי מודל הסתברותי-מתמטי, אלא על פי עקרונות לוגיים, המגלמים את ניסיון החיים והשכל הישר (ראו, לדוגמה, ע"פ 346/02 אגבריה נ'מדינת ישראל, פ"ד(5) 828 (2003); ע"פ 3974/92 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 565 (1993)). בע"פ 6359/99 מדינת ישראל נ' קורמן, פ"ד(4) 653 (2000) עמדה השופטת דורנר על כך שבחינת הראיות נעשית על פי מודל אינדוקטיבי לפיו "השאלה

הנשאלת היא כמה ראיות חסרות להוכחת הקשר בין העובדות המוכחות לבין העובדה הטעונה הוכחה, ומהו משקלן של הראיות החסרות בהתייחס לראיות הקיימות".

(ע"פ 9038/08, 9050/08 מג"ד נאשף ומחמוד מסרי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], מיום 15.4.10).

המבחן לבחינת מכלול הראיות הנסיבתיות הוא תלת-שלבי:

בשלב הראשון כל ראיה נבחנת כשלעצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי. לאחר שנמצא כי הראיה כשירה יסיק בית המשפט את המסקנה הנובעת ממנה:

"הראיה הנסיבתית פועלת, אפוא, בעקיפין: היא מוכיחה במישרין קיומה של 'נסיבה', וזו משמשת בסיס לקביעת קיומה של 'עובדה', על דרך הסקת מסקנות שבהגיון ובניסיון החיים".

(ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 577, 587 (2003)).

בשלב השני נבחנת מסכת הראיות כמכלול, עובדה מצטרפת לעובדה מכוח קישור הגיוני והן מובילות לשרשרת המסקנות.

הפסיקה הדגישה כי משקלן של הראיות הנסיבתיות אינו נבחן על פי משקלה של כל ראיה בפני עצמה, אלא על פי משקלן הכולל כמארג, באשר החד-משמעיות של המסקנה מתגבשת על רקע מקבץ הראיות כולו.

"כוחה של הכרעה המבוססת על ראיות נסיבתיות נעוץ בסינרגיה הנוצרת הודות למסכת הכוללת, כך שעוצמתו של השלם גדולה מסכום עוצמתם הבדידה של כל אחד מן החלקים כשהם ניצבים בגפם ובנפרד זה מזה".

(ע"פ 7374/07 שמאי נ' מדינת ישראל, מיום 16.11.2009 [פורסם בנבו]).

בשלב השלישי בית המשפט מסיק ממכלול הראיות, בהתבסס על ניסיון החיים והשכל הישר, את המסקנה המפלילה מכוח הערכה מושכלת של הראיות (ע"פ 2799/98 סבאג' נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(3) 408 (1999)).

ביהמ"ש בוחן האם יש בכוחן המצטבר של הראיות הנסיבתיות כדי ליצור הנחה מפלילה כנגד המערער (ע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 745, 754 (2004)).

בהיווצרותה של ההנחה המפלילה עובר הנטל לנאשם להציע תרחיש חלופי שיש בו כדי לעורר ספק סביר בהנחה המפלילה (ע"פ 4117/06 מקייטן נ' מדינת ישראל, מיום 22.2.10 [פורסם בנבו]).

בשלב זה יידרש בית המשפט לבחון אם ניתן להסיק מהראיות הנסיבתיות מסקנה שיכולה להתיישב גם עם חפוטו של הנאשם, ובלבד ש"ההסתברות לאפשרות קיומה היא מהותית, ואינה זניחה או דמיונית" (ע"פ 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל, מיום 28.5.07 [פורסם בנבו]). גם לצורך מטרה זו יפעיל בית המשפט את מבחן השכל הישר וניסיון החיים.

עמוד 40

הסברו של נאשם יוכל להוביל לזיכוי מחמת הספק, אם בהסבר החלופי המוצע על ידו יש כדי להטיל ספק בעוצמת הראיות המפלילות. בהתאם לדרישה בדבר מידת ההוכחה הנדרשת בפלילים, על הגרסה המוצעת על ידי הנאשם לעורר ספק סביר, ואין די באפשרות תיאורטית שמעלה הנאשם (ע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מדינת ישראל, מיום 1.12.04 (פורסם בנבו)).

"... ורק אם המסקנה המרשיעה גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית ולא נותרת כל מסקנה סבירה אחרת, ניתן לומר שאשמת הנאשם הוכחה מעל לכל ספק סביר"

(ע"פ 4354/08, מדינת ישראל נ' רבינוביץ', מיום 22.4.10 (פורסם בנבו))

בע"פ 6527/94 מנצור נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 732 (1996), נקבע כי

"הכלל הוא כי אם האפשרות להסיק ממכלול הראיות קיומן של עובדות שאין בהן אשמה של הנאשם היא אפשרות דמיונית, ואילו המסקנה ההגיונית היחידה המתבקשת ממכלול הראיות, בהתחשב במשקלן, היא קיומן של עובדות שיש בהן אשמת הנאשם, הרי שיש להרשיע את הנאשם. שכן, במצב כזה לא נותר כל ספק סביר באשמתו. הראיות הנסיבתיות עשויות להביא למסקנה המרשיעה בדרך האלמנציה של פירושים המתיישבים עם חפות הנאשם. כנגד הראיות המצביעות על אשמת הנאשם, על בית-המשפט לשקול על-פי מבחני ההיגיון וניסיון החיים היפותזות סבירות המתיישבות עם חפותו של הנאשם. הנאשם יורשע רק אם המסקנה המרשיעה הינה המסקנה ההגיונית היחידה."

2. הנאשמים מואשמים בביצוע העבירות הבאות :

עבירת ציד חיות בר מוגנת :

סעיף 2 לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 - איסור צידה :

"לא יצוד אדם ציד או חיות בר מוגנת, אלא ברשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3."

בתוספת סעיף 14 לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 - עונשין :

"(ב) העובר עבירה לפי הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 דינו - מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977."

בתוספת סעיף 29 לחוק העונשין.

עבירת החזקת חיות בר :

סעיף 8 לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 - מסחר, החקיה והעברה של חיות בר:

"(3) לא יחזיק אדם חיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר החזקה כללי או מיוחד, או אם באה לידי מבעל היתר סחר כללי או מיוחד או היתר העברה כללי או מיוחד, או אם הנו מחזיק כדין כאמור בסעיף קטן (ב)."

בתוספת סעיף 14 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 - עונשין

"(א) העובר עבירה על פי חוק זה או על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן על פי חוק זה, דינו, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מאסר שנה אחת או קנס."

בנוסף מיוחסת לנאשם 2 ביצוע עבירת ציד ללא רשיון ציד לפי סעיפים 2 ו- 14(ב) לחוק.

ניתוח הראיות וקביעת עובדות :

להלן העובדות אשר עולות מכלל ראיות התביעה וההגנה אותן בחנתי ולאחר שקבעתי ממצאי מהימנות העדים :

א. בליל מעצרו של הנאשמים נצפו פנסים הנעים במגמת סריקה וצורת תנועתם בשטח העידה על פעולת ציד בשטח אש 100 ושמות דלתון. ממצא זה התקבל לאור אימוץ גירסתם של העדים דרור גלילי, גל גלילי וסעיד חמוד בנושא.

ב. ב"כ הנאשמים הפנה לסתירות בתיאור מזג האוויר באותו הלילה לצורך העלאת ספק שמא כלל לא ראו הפקחים דרור, גל וסעיד את אלומות הפנסים בשטח אש 100 ושמה לא היו יכולים לראות אלומות האור שהאירו הנאשמים לטענתם בשטח ממערב לתצפית באיזור קבר יונתן בן עוזיאל.

לא נעלמה מעיני עדותו של העד דרור כי מזג האוויר היה בהיר וצלול ואילו העד גל מאשר כי היה טפטוף, העד רסקי מעיד כי גשום וסוער והעד סעיד מסר כי היה מזג אוויר חורפי אך גם העד רסקי וגם העד סעיד העידו כי לא היה ערפל באותו הלילה ושני העדים - גל וסעיד אשר ציינו מזג האוויר החורפי עמדו בעדותם אותה מצאתי מהימנה על כך שראו היטב אלומות האור בשטח אש 100, העד סעיד העיד מפורשות כי לא נראו כל אלומות אור ממערב למקום התצפית (מקום הציד הנטען על ידי הנאשמים) והעד גל ציין במפורש כי ראה הבזקי הירי מכיוון צפון (שטח אש 100). עוד אציין עדותו הבלתי אמינה של נאשם 2 בנקודה זו המעלה טענה כבושה בחקירתו הראשית כי היה ערפל באותו הלילה, עובדה שלא הפריעה לשני הנאשמים אליבא הנאשמים לצוד במשך מספר שעות, לזהות חזירים באמצעות הארה לכיוונם וירי לכיוונם וכן נאשם 1 אינו מצוין כלל ערפל כחלק מהסיבות לכך שלא הצליח לצוד חזירים באותו הלילה.

לאור האמור לעיל אני קובע כי הראות באותו הלילה היתה סבירה ואפשרה לפקחים דרור, גל וסעיד לצפות באלומות הפנסים כחלק מפעולת הציד בשטח אש 100.

ג. היריות שנשמעו על ידי הפקחים נורו מכיוון שטח אש 100 בלבד ולא האיזור המערבי בו טענו הנאשמים כי ירו :

מספר היריות :

ב"כ הנאשמים ביקש להסתמך על השוני בין עדות העד דרור אשר ציין כי שמע 5 יריות לעדות העד גל אשר שמע כ - 15 יריות אך עיון בהודעות הנאשמים עצמם מגלה כי הנאשמים עצמם טוענים בהודעותיהם בסמוך למעצרים 11/ת, 12/ת כי נאשם 1 ירה כעשרה כדורים (11/ת, ש' 29) או 8-10 יריות (12/ת, ש' 3-5). כך שההפרש הממשי במספרי היריות המדווחים על ידי הפקחים והנאשמים אינו גדול במקרה זה.

מיקום היריות ואלומות הפנסים:

נאשם 1 אשר ירה היריות על פי גירסת ההגנה אך לא בשטח אש 100 אינו טוען כי שמע יריות נוספות בזמן הציד המגיעות מצפון או מכל כיוון אחר. גם נאשם 2 אינו טוען בהודעותיו 12/ת, 14/ת טענה זו הגם שהיה ניתן לצפות כי הנאשמים יטענו להגנתם טענה זו בסמוך למעצרים באם אכן היו צדים באיזור המערבי ולא בשטח האש שמצפון. אם לא די בכך, העלה נאשם 2 טענה כבושה זו במהלך עדותו בבית המשפט וזאת כאשר נשללת באופן נחרץ בעדויות המפקחים ואינה מקבלת אף חיזוק מעדות נאשם 1.

לאור קביעתי כי תנאי מזג האוויר והראות איפשרו בידי הפקחים דרור, גל וסעיד לצפות בשטח אש 100 ממקום עומדם ובידי הפקחים גל וסעיד לצפות מכיוון מקום התצפית מערבה (מקום בו נטען על ידי הנאשמים כי צדו חזירים) ולאור עדותם של הפקחים כי לא רק שלא שמעו כל יריות ממערב, לא ראו כל הבזקי ירי ממערב כפי שראה הפקח גל מצפון (שטח אש 100) אלא שלא ראו אף אלומות פנסים הנאשמים ממערב (זאת בשעה שאין מחלוקת בגירסת הנאשמים כי עשו שימוש בפנסים לפרקים ועל פני הזמן הממושך במהלכו צדו בפנסים לצורך איתור חזירים וירי על חזירים) אני קובע כי היריות היחידות שנורו אותו לילה בשטח היו יריות שנורו בשטח אש 100 וכיוון התקדמותם של אלומות האור הינו במיקום ובכיוון המפורטים בעדותו של הפקח גל מצפון לדרום כאמור בסימונים ע"ג המפה 16/ת.

ד. אין חולק כי במעקב אחר אלומות האור הנעות משטח אש 100 מכיוון צפון לכיוון דרום הובילו להצבת המחסום ומעצר הנאשמים.

ה. ברכב נמצאו שני רובי ציד השייכים לנאשם 1. לאור קביעתי בגין מהימנות הבדיקה הבליסטית אשר נערכה על ידי המומחה מר ברנרד שכטר, שרשרת המוצג שנמצאה תקינה, עדויות העד גבאי אשר מצא התרמיל בסמוך לשרידי צבי טריים שעות לאחר אירוע הציד והעיד כי מנסיונו מדובר בתרמיל טרי לאור שלבי הקורוזיה ועדות העד משה גלילי אני קובע כי מכלי הנשק - רובה בנלי שנתפס בחזקת

הנאשם 1 והשייך לנאשם 1 נורה התרמיל אשר נמצא על ידי העד גבאי כאמור בעדותו ובדו"ח הפעולה ת/45 בשטח אש 100. תרמיל זה נמצא בסמוך לשרידי צבי שנצוד במקום ומועד מציאתו שעות ספורות לאחר תפיסת הנאשם 1 והנשק מדרום לשטח אש 100. בהקשר זה אציין כי איני מקבל טענתו החלופית של ב"כ הנאשמים כי התרמילים הושטלו על ידי הפקחים מזירה אחרת שכן לא הובאה ולו שמץ ראיה בפני כי מי מהפקחים מצא תרמילים השייכים לחשודים לאחר שנורו בשטח הציד הנטען על ידם או בכל שטח אחר.

1. לאור מציאת עדותו של העד גל מהימנה ושליטת טענת ההגנה לבידוי ראיות מצד העד גל, אימוץ ממצאי בדיקת ד"ר כחילה בחוות דעתה ת/10 וכן עדותה בבית המשפט אני קובע כי כתמי הדם אשר נמצאו על נעליו של נאשם 1 וסרבולו של נאשם 2 נראו טריים בעת תפיסתם והינם כתמי דם של צבי ארץ ישראלי. קביעה דומה אני קובע בנוגע לרקמת הבשר הטרייה שנלקחה מנעל נאשם 1.

2. כתמי הדם אשר נראו טריים ונצפו על תרמילי הרובים נבדקו ונמצא כי אחד הכתמים (דגימה "M") הינו דם צבי ע"ס בדיקת שני איזורים מיטוכונדריאליים המייצגים שני גנים

וכך גם נקבע לגבי דגימה "L" ו "N" אשר לגביהם התקבלה השוואה מלאה למאגר הישראלי של איזור מיטוכונדריאלי אחד המייצג גן אחד. אני דוחה טענת ההגנה כי כתם הדם "L" תואם לעז אסיאתי ומכאן תומך בטענת נאשם 1 שהינו בעל אטליז שכן ד"ר כחילה ציינה בוודאות בחוות הדעת כי נמצאה השוואה מלאה של כתם דם זה לצבי הארץ ישראלי במאגר הישראלי (כמו כן ב"כ הנאשם לא עימת ד"ר כחילה עם ממצא זה בחקירתה הנגדית). ב"כ הנאשמים טען כנגד טריות רקמת הבשר שנמצאה על נעליו של נאשם 1 והפנה לתשובת העד סעיד בחקירה ראשית כאשר הוצגה בפניו התמונה ת/32 כי מדובר בבשר או חלק מחיה שהתייבש. עם זאת העד סעיד התייחס בתשובתו לצילום הנעל כפי שצולמה שלושה ימים לאחר תפיסתה ולא למצב חתיכת הבשר עם תפיסתה. הוא אף העיד לגבי טריות כתמי הדם על סרבול נאשם 2 ותשובתו של זה בהתאם (כי מקורה באטליז מאותו היום). מכאן ולאור קבלת גירסתו של העד גל בנושא אני קובע כי כתמי הדם וחתיכת הבשר אכן היו טריים.

הנאשמים לא מסרו כל הסבר מניח את הדעת להימצאותם של כתמי דם צבי ע"ג הסרבול, הנעל והנרתיקים.

ח. למחרת האירוע נראו שני רוכבי טרקטורונים מגיעים לשרידי הצבאים כפי שנמצאו בהמשך בשטח אש 100 ו"מתעסקים" עם השרידים וכן נמצא כי הצבי נשחט במקצועיות. ראיה זו מצטרפת להיותו של נאשם 1 בעל אטליז ונאשם 2 שהינו חברו נוהג לסייע לו באטליז לפי גרסת הנאשמים. עדויות אלו של הפקחים אינם ממקמים הנאשמים כמי שהגיעו לאסוף הצידה, לא הוכח כי הנאשמים מחזיקים בטרקטורונים או שיש להם גישה לכך ולכן נתתי משקל נמוך לראיה זו פרט לעובדה כי נראה ששיטת הפעולה באקט הציד לפיה ראשית נורה הצבי ורק לאחר מכן שבים הציידים לאסוף הצידה (והרי נקבע בחוות הדעת ת/10 כי השק שנמצא בחבית, הדם שנספג בנייר ושרידי האוזן הכילו דם צבי), מתקיימת במקרה זה ועשויה בהחלט להסביר העובדה כי על בגדי נאשם 2, נעלי נאשם 1 ותרמילי הרובים נמצאו כתמי דם בודדים. שיטת ציד זו אף מסבירה היעדר כתמי דם על הסכינים שנמצאו ברכב

הנאשמים באשר מעדויות הפקחים עולה כי ביתור הצבאים שנצודו בוצע רק למחרת היום.

ט. לעובדה כי הוכח בחוות הדעת ת/10 כי מדובר בזיהוי שני פרטים לפחות של צבאים ע"י המוצגים שנבדקו, חשיבות מסוימת באשר מעדויות הפקחים שצפו באקט הציד שנמשך על פני שעות אחדות וירי בהפוגות ועדויות הפקחים שסרקו שטח אש 100 למחרת, נמצאו מספר צבאים אשר ניצודו ולא צבי אחד, עובדה התואמת לממצא הפורנזי בחוות הדעת ת/10. באשר לפרק הזמן בו שהו שרידי הצבאים בשטח אש 100 למציאתם אני מקבל עדות העדים משה, רסקי, בולדו כי מדובר בשרידים טריים. הגם שאין מדובר בתוצאות בדיקה מעבדתית יש ללמוד מנסיונם עתיר השנים של עדים אלו באיתור זירות ציד צבאים כי יכולים לזהות טריות שרידי חיה שנצודה גם אם אינם יכולים לקבוע שעת מוות מדויקת.

לעניין זה אפנה לקביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 436/88 - עוזי רבינוביץ' נ' מדינת ישראל, פד (מג(1)), 553 אשר עמד על סוגי המומחים הקיימים וקבע בהתבסס על פסיקה קיימת כי ניתן לראות במומחה ע"ס נסיון מקצועי כמומחה לכל דבר גם אם אין בידו השכלה פורמלית מתאימה. בית המשפט מצוין בהחלטתו כי :

"על סוגייה זו - אמנם מנקודת ראותו של סדר הדין האזרחי, אך בראייה עקרונית רחבה - עמד חברי הנכבד, השופט ג. בר, בע"א 745/82 שחר ואח' נ. ל' בור ואח', פ"ד מ' (46) 2, בעמ' 50, לאמור:

"קיימים שני סוגים של 'עדים מומחים', אשר עדותם קבילה ורלוואנטית, למרות שאין ברשותם בהכרח מידע ישיר בדבר העובדות המרכזיות שעליהן נסב המשפט שבו הם נקראים להעיד.

ישנם 'מומחים' במובן הקלאסי של המונח, היינו, אנשים שהתמחו במדע או במקצוע, בעלי תארים ודיפלומות, אשר בתי-משפט נזקקים לעדותם, כאשר מחווים הם את דעתם בנושא שהוא בתחום מומחיותם המיוחדת. ומאידך גיסא ישנם אנשים אחרים, אשר בדרך זו אחרת, אם תוך עיסוק במקצועם או בתור חובבנים או בדרך מקרית אחרת, רכשו מידע כללי בנושא מסוים, ובית המשפט סבור, כי יוכל להפיק תועלת מפרי ניסיונם בבואו להחליט בנושא או בנושאים העומדים להכרעה לפניו."

ובהשיבו לשאלה, על-פי מה תיבחן קבילותן של עדויות מומחים מן "הסוג השני", הוסיף (בעמ' 51) לאמור:

"אין שום טעם להעמיד לפני בית המשפט מגבלות פורמאליות ונוקשות בעניין זה. הקריטריון היחידי של קבילות ראיה מסוג זה נעוץ במבחנים של רלוואנטיות ושל משקל פוטנציאלי."

י. באשר לסתירות מסוימות בגרסותיהם של הפקחים, שאליהן הפנה הסגור בסיכומיו, כדוגמת השאלה

האם העביר העד בולדו המידע האנונימי שקיבל לפקחים האחרים סבורני כי מדובר בסתירות שאינן עולות כדי הפרכת גירסאות הפקחים ולעניינה של סתירה זו מדובר בפרט שאינו מהותי להוכחת ביצוען של העבירות ואינו משליך על אמינות מי מהעדים בחלופ שנים כה רבות מאז האירוע.

יא. אין בידי לקבל טענת ב"כ הנאשמים כי העובדה שנתפסו שני חשודים בלבד ופנס אחד ברכב הנאשמים שוללת האפשרות כי הנאשמים הינם חלק מחוליית הציד שמנתה ככל הנראה שלושה חשודים. מעדויות הפקחים עולה כי חלפו דקות ארוכות מעת שאבד קשר העין עם אלומות הפנסים ועד מעצר הנאשמים, אשר בוצע לאחר שרכב הנאשמים סינור הרכב העוצר (ור' לעניין זה עדות העד רסקי אותה מצאתי אמינה), זמן מספק בידי חשוד נוסף להימלט מהמקום וזמן מספק בידי החשודים להעלים חלק מהפנסים.

יב. ב"כ הנאשמים נסמך בסיכומיו על דברי העד גל והעד דרור גלילי כי תיאורטית יתכן שפעלה חוליית ציד אחרת ולא הנאשמים בשטח אש 100 באותו הלילה. עם זאת, מעיון בדברי העד גל הוא מצוין: "אני לא יכול להגיד בוודאות שמי שהיה עם הפנסים ירה את היריות והגיע לכיוון קבר רבי יונתן בן עוזיאל הוא מי שנאסף על ידי הרכב בו נתפסו החשודים שכן לא ראיתי את האיסוף עצמו, אבל לא שמעתי אף יריה נוספת מכיון אחר, כפי שטען הנאשם פאיז, אלא רק יריות מהכיוון שהוזכר קודם." כמו כן לא עמדה בפני העדים התמונה הראייתית המלאה כפי שנפרסה לעיני בית המשפט בתום שמיעת הראיות בתיק זה (לעד דרור גלילי אף תמונה ראייתית חלקית ביותר לאור חלקו בפרשה) ומכאן כי דברי העדים מתייחסים אך לשאלה האם ראו במה עיניהם את הנאשמים צדים בשטח אש 100 או שנתפסו בתוך שטח אש 100 ועל כך אכן תשובתם שלילית.

יג. מעדויות שני הפקחים גבאי וסעיד שהינם פקחים מנוסים המכירים היטב על פי עדותם את שטחי הציד באיזור מגורי הנאשמים (שמורת הר מירון) עולה ספק רב מדוע יבקשו הנאשמים המתגוררים בשטח מוכר ונוח לציד חזירים להגיע עד שמורת דלתון כדי לצוד חזירים הנמצאים במספרים פחותים, בשטח הקשה יותר לציד ובאופן המחייב קבלת תיאום ואישורים. המפקחים לא נחקרו בחקירתם הנגדית בנושא ולא הוטחה בהם עדותם הכבושה של הנאשמים בדבר יתרונות שמורת דלתון על פני שמורת הר מירון לצורך ציד חזירים בעונת החורף ומכאן כי עדותם של הפקחים לא נסתרה בנושא.

לעניינה של עבירת החזקת חיית בר מוגנת הרי שיש בהוכחת החזקת שערות צבי ורקמת בשר של צבי שהינו חיית בר מוגנת על ידי הנאשמים אשר פעלו בצוותא באירוע זה כדי להביא להרשעת הנאשמים אף בעבירת החזקת חיית בר מוגנת ור' לעניין זה ע"פ 23518-02-13 (מחוזי נצרת) יוסף גדיר נ' מדינת ישראל, לא פורסם (25/6/13).

לעניינה של עבירת הציד ללא רשיון ציד הרי משקבעתי כי נאשם 2 היה שותף מלא לציד באמצעות סריקת פנס וירי הרי שקיימות ראיות להרשעה כנגדו גם בעבירת ציד ללא רשיון ציד באשר אינו מכחיש בהודעותיו ת/12, ת/14 ובעדותו בבית

המשפט כי אינו מחזיק ברשיון ציד כלל.

ב"כ הנאשמים טען לחילופין כי יש לזכות הנאשמים מטעמי הגנה מן הצדק בשעה שהמדינה פעלה תוך אכיפה בררנית ולא חקרה את אחיו של הנאשם 2 מג'ד מרעי.

לאחר עיון בטענה ובחינת כלל הראיות שהובאו בפני בתיק זה אני קובע כי דינה של טענה זו להידחות.

בהתאם לאמור בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ניתן להורות על ביטול כתב אישום בהתקיים התנאי:

"(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית."

נראה כי הנאשמים עשו כל מאמץ על מנת להסתיר זהותו של אדם שלישי אשר היה עימם בעת ביצוע מעשה הצייד בשטח אש 100. הנאשמים סירבו למסור שמו של האדם שהסיעם למקום הצייד, ככל הנראה מחשש כי מסירת שמו תחשוף מיקומם האמיתי ויתכן אף זאת זהות שותפם למסע הצייד הבלתי חוקי בשטח אש 100. יתרה מכך, שמו נמסר אך במעמד העדות בבית המשפט בשעה שגירסה כבושה זו חסרת משקל של ממש בעיתוי בו נמסרה. יתרה מכך, הנאשמים הכחישו כי מג'ד, אחיו של נאשם 2 היה שותפם לצייד וזאת באופן מפורש בהודעותיהם בחקירה.

קעת מלינים הנאשמים על כך שאותו מג'ד לא נחקר ומכאן טענתם כי הופלו לרעה על ידי המדינה. מעיון בחומר הראיות מצאתי כי כנגד אותו מג'ד היו קרעי ראיות, אם בכלל, וזאת באם ניתן לייחס משקל כלשהו לאמירת אחד הנאשמים בפני הפקחים כי האח מג'ד היה עימם וביקש למסור שהוא במעצר בית. מעבר לכך קיימים אך ורק שמועות אנונימיות ותו לא. במצב ראיתי זה ומשלא קיבלתי טענת ההגנה כי הפנייה נ/3 היא שהניעה החוקר ליג מלחקור את אותו מג'ד, לא ניתן לקבוע כי נפל פגם בחקירה ובוודאי שאין מדובר בפגם חמור אשר ניתן לקבוע בעטיו כי הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי כנגד הנאשמים עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

טענה נוספת שהועלתה במסגרת טענת הגנה מן הצדק נסובה סביב ניסוח כתב האישום והכלל פירוט ראיות התביעה. אכן, אין זה מן הראוי כי התביעה תכלול במסגרת כתב האישום פירוט ראיותיה אך ראוי היה שטענה זו היתה מועלית במסגרת טענה לפגם שנפל בכתב האישום כטענה מקדמית אך זו לא נטענה כלל ולא נטענה במועדה. מכל מקום הראיות המפורטות בכתב האישום נדונו בפירוט בפני מותב זה במהלך שמיעת הראיות ולא היה בציונם בכתב האישום כדי להשפיע על בית המשפט.

ב"כ הנאשמים הוסיף וטען כי מחדלי החקירה בתיק מהווים עילה לזיכוי מטעמי הגנה מן הצדק בנוסף לכרסום ממשי בראיות התביעה.

לענין זה יפים דבריו של כב' השופט גולדברג בע"פ 2511/92 נאיל חטיב נ' מדינת ישראל, תק-על 93(2), 1497 עמ' 1505.

"מכאן שהשאלה שעל בית המשפט להציב היא, האם מחדלה של המשטרה הוא כה חמור עד שיש לחשוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות המדבר נגדו, או להוכיח את גרסתו שלו (ראה ע"פ 173/88 פ"ד מד(785, 792) 1). על פי אמת מידה זו על בית המשפט להכריע מה משקל יש לתת למחדל, לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות".

ראשית אציין כי מקומם של מחדלי חקירה בשלב הערכת עוצמת הראיות ואין לה על פי רוב עם טענת הגנה מן הצדק. לגופו של עניין לא מצאתי בבדיקת כדור אחד מתוך שבעה ע"י המומחה כדי מחדל חקירה באשר תשובה שלילית לגבי הכדורים הנוספים לא היתה משרתת הגנת הנאשמים במקרה זה, אי בבדיקת DNA ממוצגים שנמצאו למחרת ארעה עקב תקלה טכנית (קצר חשמלי) וגם בה לא היה כדי לתרום להגנת הנאשמים ושאר הטענות בגין השתלת ראיות בידי העדים גל ולינג נדחו על ידי כאמור לעיל. במקרה זה, סבורני כי מחדלם של הפקחים אינו חמור עד כי קופחה הגנת הנאשמים.

לאור מארג הראיות והקביעות העובדתיות שקבעתי לעיל המבוססות על העדפת עדויות עדי התביעה על פני עדויות הנאשמים אותן מצאתי בלתי מהימנות, הראיות שהוצגו בפני וחוות הדעת אשר נבחנו על ידי בית המשפט ואומצו, אני קובע כי בכוחן המצטבר של הראיות הנסיבתיות שהוצגו בפני על ידי התביעה ליצור הנחה מפלילה כנגד הנאשמים והנאשמים לא עוררו ספק סביר בהנחה מפלילה זו.

עוד אני קובע בהתאם לראיות שהוצגו בפני והעובדות אותן קבעתי לאחר בחינת הראיות כי לא ניתן להסיק מהראיות הנסיבתיות מסקנה שיכולה להתיישב גם עם חפותם של הנאשמים.

סוף דבר

לאור האמור לעיל אני קובע כי אשמתם של הנאשמים בביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום הוכחה מעבר לכל ספק סביר ואני מרשיעם בדין.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תשע"ו, 06/10/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 48

1. נקבע למתן גזר דין ליום 18.11.15 בשעה 08:30.
2. בטרם גיבש בית המשפט עמדתו לעונש הראוי בתיק זה, אני מורה כי תתקבל חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינם של הנאשמים, וזאת עד יום 5.11.15.
3. הנאשמים יזומנו על ידי הממונה על עבודות השירות באמצעות ב"כ הנאשמים.
4. קובע תזכורת פנימית ליום 8.11.15.
5. המזכירות תעביר העתק החלטה זו וכתב האישום לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תשע"ו, 06/10/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט

הוקלדעלידיהודיתבנדוד